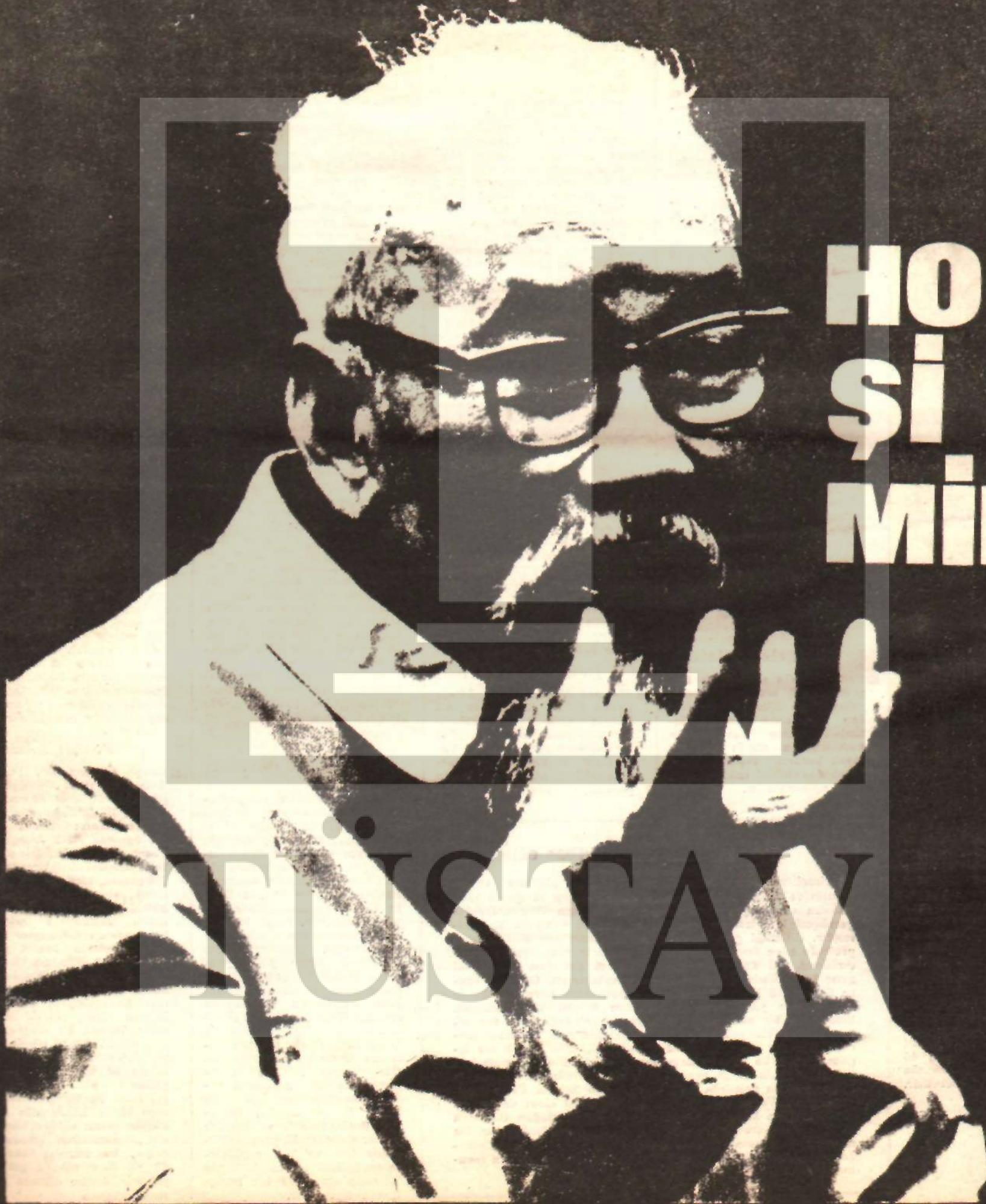

ANT

HO
Şİ
MINH

FÜSTAV

HAFTANIN NOTLARI

31

agustos

1

eylül

2

eylül

3

eylül

Doğuluların mitingi

■ Tunceli'deki Pir Sultan Abdal olaylarını protesto etmek üzere Ankara'daki doğulu yüksek öğrenim gençleri bir «Kanunlara Saygı» yürüyüşü ve mitingi düzenlemiştir. Tandoğan Alan'ından Cemal Gürsel Alan'a kadar devam eden yürüyüş sırasında Doğu'lu gençler, «Doğuya özgürlük», «Yanındayız Tunceli», «Eşitlik İsteriz» diye bağışıklarıdır. Doğu'lu gençler, konuşmalarından sonra Tunceli Valisi'ni ve Emniyet Müdürü'nü «halk düşmanı» ilan etmişlerdir. Halk Oyuncuları Topluluğu sanatçıları da, İşçileri Bakanı Ragıp Uner'e bir telgraf cekerek Tunceli Sayılı'nın kendilerine yapılan işkence ile ilgili iddialarının soyut olduğu yolundaki açıklamasına cevap vermişler. Tunceli Sayılı'nın açıklamasının yapıldığı gün bir başkomiserin işkence yapmakla iddiasıyla tutuklandığını hatırlatmışlardır. Gösterilen sert tepkiler karşısında, olaylardan sonra tutuklanan oyuncular ve TİP adayı Kemal Burkay ile diğer sahıslar serbest bırakılmışlardır. (Tunceli Olayları üzerine TİP'in hazırladığı raporu 14-15. sayfalarımızda bulacaksınız.)

DPT Raporu

■ Devlet Planlama Teşkilatı, 14 bin köyü içine alan ve 1961 yılında yapılan anket sonucunu «gizli» bir raporda toplamıştır. «Gizli rapor»a göre, 14 bin köyde yaşayan toplam nüfusun yüzde 74'ü ömürlerini doğdukları yerlerde geçirmiştir. Bu köylüler nüfusun yüzde 53'ü kargasabana, yüzde 72'si bir öküze, ancak yüz'e 3.ü de traktöre sahiptir. Anket sonucunda 14 bin köydeki yüzde 55 aileye iki yada daha az oda isabet ettiği, yüzde 52 oranındaki nüfusun ömründeki gazete okumadığı tespit edilmiştir.

Engels toplatıldı

■ Paul Louis'in «Friedrich Engels» isimli kitabının Türkiye'de Önemli Kitabevi tarafından yayınlanan çevirisini, İstanbul Basın Sayılı'nın mahkemeden aldığı 969/516 sayılı kararla toplatılmıştır. Kitabın çevircisi hakkında da dava açılmıştır.

Bu cinayetler örtbas edilemez!

Devrimcilerle karşı düzenlenen katliam planının uygulandığı ve tarihi «Kanlı Pazar» olarak geçen 16 Şubat 1969 Taksim olaylarıyla ilgili dosya, «sanıkların bulunamadığı» gerekçesiyle İstanbul Sayılı tarafından takipten kaldırılmıştır. Bilindiği gibi Kanlı Pazar'da Amerikan 6. Filosu'nu protesto eden devrimciler, sağcı zorbalar puanı şekilde saldırdılar. Ali Turgut Aytay ve Duran Erdogan adında iki genç katledilmiş, yüzlerce insan yaralanmıştır. Olaydan sonra üstünkörü bir tahkikat yapan yetkililer, ancak gazetedede fotoğrafları yayınlanan sanıklardan ikisini tutuklamışlar, bunlar da bir süre sonra tahliye edilmiştir. Ne var ki, taanımından cinayet olaylarını bu şekilde rafa kaldırın savcılık, olayları eleştiren ANT Dergisi alehine büyük bir ısgızağaçla arkaya dava açmış ve ANT mensupları için yekunu 50 yaşa varan hapis cezaları istemiştir. Hatalanacağı üzere, toplum polisinin 1968 Temmuz'un Teknik Üniversitesi'yi basarak Vedat Demircioğlu'nu öldürmesi olayı da örtbas edilmiş, buna karşılık bu olayları eleştiren Doğan Özgürden ve Alpay Kabacalı birer yıl hapse mahkum edilmiştir. Bu adaletsizliğin hesabı bugün değilse bile yarın, hem katillerden, hem de katillere yaradıkça yapanlardan mutlaka sorulacaktır.

Ağır hasta olan Alkılcı'a hâlâ zulmediliyor!

1962 yılında Cumhuriyet Gazetesi'nde yayınlanan bir yarışma yazısından dolayı o tarihten bu yana anayasaya ve kanunlara rağmen hapisten hapse, sürgünden sürgüne gönderilen Sadi Alkılcı'nın çilesi hâlâ devam etmektedir. 55 yaşındaki Alkılcı için tam teşekkülü Haydarpaşa Nümune Hastanesi Sağlık Kurulu'nun 25 Nisan 1969'da oybirliğiyle verdiği ve «Alkılcı'nın sürekli ağır kan ve metabolizma hastahıklarından mustarip olduğunu» belirten, dolayısıyla hapiste tutulamayacağını ifade eden rapor, 9 Mayıs günü Adli Tip Meclisi'ne gönderildiği ve aradan dört aylık bir süre geçtiği halde, adli tip'ten Alkılcı'nın tahliyesi ya da hapiste tutulması yolunda herhangi bir karar çıkmamıştır. Alkılcı'a surffikir ve kanatlarını söylediğince in Türkiye'de reva gürültü ve «zulüm'den baş-

CIA cinayetleri

■ Güney Vietnam'da «Yeşil Bereyller» adıyla anılan özel birlikte mensup sekiz subay ve er tarafından hem Kuzey hem de Güney Vietnam hesabına çalıntıları ipleri sürülen bir şahsan öldürülmesi, gerçeklerin ortaya çıkmasına vesile olmuş. Amerikan komutanı General Creighton, olayla ilgili soruşturma açılmasını emrettiğinden sonra, «Yeşil Bereyller»in, bu ajansı CIA'nın direktifi ile öldürdükleri belirtilmiştir. Bir zamanlar Vietnam'da Amerika'nın pasifikasyon uzmanı olan ve sonra Türkiye'ye elçi olarak gönderilen Komer'in mensup olduğu CIA'nın, Washington'dan aldığı direktif üzerine binden fazla Vietnam'lı öldürültüğü de ifade edilmiştir.

Dostlar Tiyatrosu

■ Mehmet Akan, Sevket Altug, Genco Erkal, Arif Erkin, Ali Tahsin (Atilla Alpöge), «Dostlar Tiyatrosu» adında yeni bir topluluk kurmuşlar ve Yapı Endüstri Merkezi'nin Harbiye'deki tiyatro salonunda provalara başlamışlardır.

Sansür Rejimi

■ Türk Hukuk Kurumu Başkanı Prof. Muammer Aksoy, kurum adına nüeli olayları ile ilgili bir demeç verecek «İdare amirlerinin takdiri kararlarıyla tiyatro eserlerinin oynanılabilmesi önlenemelidir, sansür rejimi yaratılmış demektir» demistir. Tunceli'deki yöneticilerin tutumlarının demokratik sisteme bağdaşmayacağını, buna rağmen yöneticilerin görev başında kalmalarının üzüntü verici olduğunu belirtten Aksoy, hukuk ve devlet düzeninin geleceği bakımdan olay üzerinde önemle durulması gerektiğini söylemiştir. Türkiye Barolar Birliği de, olaylardan sonra tutuklananları savunmak üzere görev alan avukatların görev yapmasına Tunceli emniyetince engel olunduğunu belirterek İcileri Bakanlığı'na ve Emniyet Genel Müdürlüğü'ne birer protesto telgrafı çekmiştir.

ANT davaları

■ Geçen yıl Konya Ereğli'ndeki zorbalık olayları ile ilgili olarak ANT'ta yeralan yazıya gönderilen tekzip bağışının aynı punto ile yayınlanmadığı iddiasıyla Sorumlu müdürümüz Alpay Kabacalı hakkında açılan davaya Toplu Basın Mahkemesi'nde devam edilmiştir. Savcı bu celde mifitalasını bildirek Kabacalı'nın mahkumiyetini istemiştir. Davaya, olay sırasında Konya Ereğli Kaymakamı olan ve sonrasında Sükkani tarafından mukafatlanan Ankara Vali Muavinligine atanın tekzipci Sabahattin Çakmakoglu'nun şikayetü üzerine açılmış bulunuyordu. Öte yandan, ANT'in 12 Ağustos tarihli sayısında yayınlanan «Kendileri İsgale Olanlar Demir Döküm İşçilerini Suçlayamazlar» başlıklı yazının dolayı Kabacalı hakkında 159. ve 312. maddelede muhalifet iddiasıyla Basın Sayılı'nca yeni bir soruşturma açılmıştır.

Çayırova'da Grev

■ DISK üyesi Cam İş Federasyonu'na bağlı Hür Cam İş Sendikası, Çayırova fabrikasında grev yapma kararı almıştır. Bir bildiri ile 1200 cam işçisinin grevini desteklediğini açıklayan DISK, «İş Bankası'nın islettiği Şişe ve Cam Fabrikaları Ümmü Müdürlüğü'nün köhne zihniyeti yükümlü ve işçilerin hakları eksiksiz alınana dek mücadeleye devam edileceğini» belirtmiştir. Bildiride, igerenin grev korkusu yüzünden bir aydan beri yakmadığı 180 tonluk firmanın çalışmaması nedeniyle zararının 4-5 milyon lira olduğunu ifade ettiğini, bu na karsılık içinin isteklerinin yıllık tutarının 1,5 milyon lira olduğu açıklanmaktadır. DISK, Amerika'ya ihracat yapan şirketin bu tutumunun ancak Türkiye halkın zaraına bir takım dolaplar çevrildiği şeklinde açıklanabileceğini ifade etmektedir.

Paralı Askerler

■ Genç Sinemacılar, «Paralı Askerler» filmi ile ilgili bir protesto bildirisini yayımlamışlardır. Bildiride özette şöyle denilmektedir: «Bizler ağustos başında ANT Dergisi'nde Paralı Askerler'e karşı protesto başlattık. Emperyalist sinemanın kırıcı oyununu anlattık, senaryodaki düzmecekkileri sıraladık. Mustafa Kemal'İ sahnelerin çekimine başlanınca ortak iyice karıştı. Gazetelerin ikiaklı yayımı sırasında Mustafa Kemal'i inkara yeltendiler. Bu general başka general, dediler. Hükümet kuvvetlerinin koruyucusuna sigimp çekimi sürdürdü. Büyük bir olay çıktı ve İstanbul'daki işlerini bitirip Anadolu'ya geçtiler. Yollarına 50 toplum polisini tırgılarlar alarak... İlgiiller filmi çekimini durdurmadıkları sürece bizler hükümetin filmin kârına ortak olduğu düşüncemiz var. Kafamızdan çıkarılmayacağımız. Ve Paralı Askerler'i, 47 yıl önce olduğu gibi, İzmir'den denize dökene kadar savasacağız.»

850 binlik demeç

Demirel, seçimlerden sonrası için CHP'li bir koalisyonu oynayan Amerika'ya yaranmak amacıyla devlet kesesinden 85 bin dolar ödemeyen türk Amerikan gazetesi New York Times'ta bir demeç yayınlamıştır. «Başbakan Türkiye'nin ekonomik gelişmesini belirtiyor» başlığıyla yayınlanan demecinde, Demirel «Türkiye'nin uyuyan makamları olan bir devoluğunu söylemiş. «Kanaatime 1973 yılında Türkiye ekonomik alanda kalkınmaya başlayacaktır. Diğer ticaretimiz 1973 yılına kadar açık vermeye devam edecektir» demistir. Türkiye'nin, şimdiye kadarki kalkınma ebediyatının tersine, henüz kalkınmaya başlamadığı bu demeçle itiraf edilmiştir. Başbakanlık müsteşarı Munis Faik Ozansoy imzasıyla Bakanlıklarına gönderilen bir yazı ile, New York Times'e ödenen 85 bin doların bir kısmının Turizm Bakanlığı, bir kısmının da İktisadi devlet teşkilatına tarafından ödeneceği istenmiştir. Bu meblağın 40 bin doları için acele transfer izni sağlanmış olup geri kalan 45 bin dolar da ekim ayında gönderilecektir.

Demirel, seçimlerden sonrası için CHP'li bir koalisyonu oynayan Amerika'ya yaranmak amacıyla devlet kesesinden 85 bin dolar ödemeyen türk Amerikan gazetesi New York Times'ta bir demeç yayınlamıştır. «Başbakan Türkiye'nin ekonomik gelişmesini belirtiyor» başlığıyla yayınlanan demecinde, Demirel «Türkiye'nin uyuyan makamları olan bir devoluğunu söylemiş. «Kanaatime 1973 yılında Türkiye ekonomik alanda kalkınmaya başlayacaktır. Diğer ticaretimiz 1973 yılına kadar açık vermeye devam edecektir» demistir. Türkiye'nin, şimdiye kadarki kalkınma ebediyatının tersine, henüz kalkınmaya başlamadığı bu demeçle itiraf edilmiştir. Başbakanlık müsteşarı Munis Faik Ozansoy imzasıyla Bakanlıklarına gönderilen bir yazı ile, New York Times'e ödenen 85 bin doların bir kısmının Turizm Bakanlığı, bir kısmının da İktisadi devlet teşkilatına tarafından ödeneceği istenmiştir. Bu meblağın 40 bin doları için acele transfer izni sağlanmış olup geri kalan 45 bin dolar da ekim ayında gönderilecektir.

4

eylül

5

eylül

6

eylül

Pahalılık Mitingi

■ Ankara İşçi Birliği, 13 Eylül cumartesi günü saat 14.30'da Ankara Kurtuluş Meydanında «Artan Pahalılığı Protesto Etmek» amacıyla bir miting düzenlemiştir. Bu konuda bir denec veren İşçi Birliği Başkanı Metin Gür özetle söyle demiştir: «Artık Türkiye'de dar gelirli vatandaşlara yaşama hakkı kalmamıştır. Her geçen gün şiddetli bir şekilde ağırlaşan yaşam yükünün altında emekçi halk kıvrırmakta, dolayısıyla hastık, sakatlık ve ölüm bunu izlemektedir. Halkın çoğunuğu, yumurta, süt ve yoğurt gibi mühim gıda maddelarını yiyecek hale getirdiği gibi, eti de kasap dükkânlarında vitrinerinde görmekte dir. Bizler, İşçi Birliği olarak, bütün bunları neden olduğunu apak ortaya dökmek ve gerekli haklarını kullanmak için bu mitingi düzenledik.»

Koç alay ediyor!

■ Sırtını yabancı sermayeye dayarak kompradorluğun bütün icaplarını yerine getiren başkапitalist Vehbi Koç, İzmir'de «Gayemiz dar gelirli bütün vatandaşların birer otomobil sahibi olmalarını temdir» demiştir. Yukarıdaki haberde de belirtildiği gibi, büyük vatandaş kitleleri karnını doyuracak asgari gidiyi dahi alamazken, yarı aç yarı tok yaşarken, Vehbi Koç'un her dar gelirli vatandaşı otomobil sahibi etmekten söz açması, vatandaşla alay etmektedir.

Törenede hadise

■ 30 Ağustos Zafer Bayramı dolayısıyla Dumlupınar'da yapılan törende gençlik adına yapılan anti-emperyalist konuşma olaylarına yol açmıştır. Toplantıda, protokolde kendilerine ayrılan yerlere değil, halkın arasına oturan genceler adına Eczacılık Fakültesi'nden Mehmet Ahçeci, Türkiye'nin Amerikan işgali altında olduğunu, gençliğin ikinci milli kurtuluş savasının saflarında yeraldığını, Vedat Demircioğlu'nun da bu ikinci kurtuluş savasının ilk şehidi olduğunu söylemiş. «Bağımsız Türkiye» haykırışları arasında kursüden inmiştir. Kuvvet komutanları ve genelkurmay adına yapılan konuşmalardan sonra gençlik temsilcisinin bu şekilde konuşması protokoldeki panigue uğratılmış, zaman zaman konuğmayı engellemek istemişlerdir. Konugmacı genç kursüden inince etrafı polisler tarafından sarılmış, Kütahya Valisi de, Mehmet Ahçeci ile İstanbul Teknik Üniversitesi'nden Osman Bahadır ve Mehmet Özkit'i işaret ederek, «Bu itleri bana teslim edin, Kütahya'ya götüreyim» diye bağırmıştır. Bu arada bir subay konuşma metnini zorda Mehmet Ahçeci'nin elinden almıştır. Gençler üç saat nezaret altında tutulduktan sonra serbest bırakılmışlar, daha sonra misafir edildikleri Hava Kuvvetlerinde çok yakınılığı görmüşlerdir.

İşçiler dövüldüler

■ İstenç'tan 300'e yakın belediye işçi, Samsun Belediye Başkanı Kemal Vehbi Gü'lü döverek arabasının camlarını kırmışlardır. İşçilerin ücretlerini dahi vermeden, sif politik nedenlerle adam tasfiye eden Belediye Başkanı'nın dövülmesi, emeğin hakkını hiçe sayanlar için bir ibret dersi olmalıdır.

Elçi kaçırıldı

■ Amerikan emperyalizminin Brezilya'daki diplomatik temsilcisi Büyükelçi Charles Burke Elbrick, Brezilya «Milli Kurtuluş Hareketi» ve «Ekim İntihali Hareketi» adındaki iki gerila grubu tarafından kaçırılmıştır. Elçiyi kaçırılan devrimciler, Brezilya hükümetine bir ultimatom vererek 15 siyasi mahkumun derhal serbest bırakılarak Sili, Meksika ve Cezayir'e gönderilmelerini istemişler, aksi halde Amerikan Büyükelçisi'nin öldürülmesini bildirmiştir. Devrimcilerin bu anansız tutumunu karşılıkla Brezilya Hükümeti pes demek zorunda kalmış ve verilen müjdetin bitimine bir saat 20 dakika kala, Dışişleri Bakanı Jose Magalhaes, tekilin kabul edildiğini, serbest bırakılması istenen mahkumların adalarının tekrat tarafından hükümete bildirilmesini beklediklerini açıklamıştır. Devrimciler, büyükelçinin kendi ellerinde bulunduğu kanıtlaşmak üzere, elçinin karısına hitaben kendi yazısıyla yazdığı mektubu bir killisenin içine kutsuna yerleştirmiştir.

HAFTANIN
YORUMU

DOĞAN ÖZGÜDEN

Destekliyoruz, fakat...

G

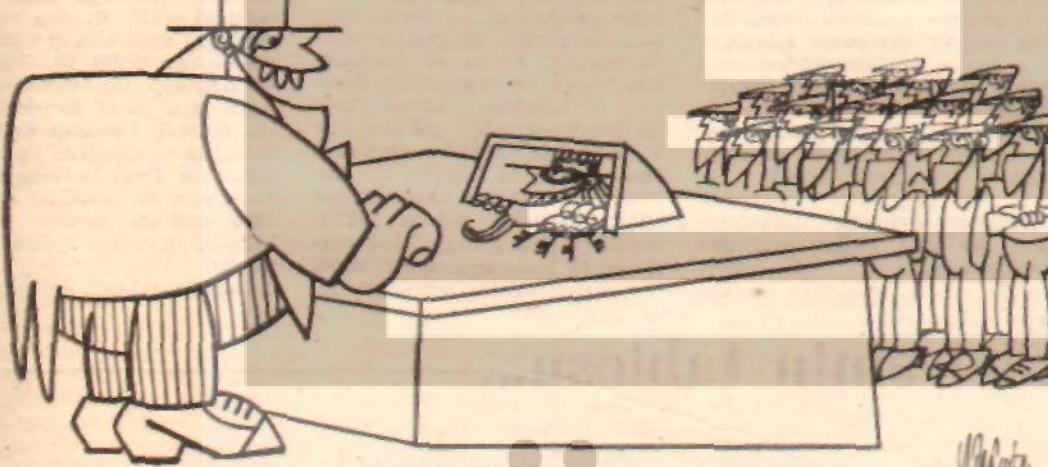
EÇEN haftaki yazımızda TIP yöneticilerinin önseçim kampanyasındaki tutumunu eleştirek, «Görünüş odur ki, genel merkez kontenjanlarının kullanımlığı da, bütünlüğüne olup bitenlerin üstüne tütü dikenctir» demiştir. Bu təhnimimizde yanlışlığı çok isterdik. Ne yazık ki, iç sayfalarımızda ayrıntılı olarak okuya çağımız gibi, genel merkezeler tepeden inmevi ve bencil tutumları, burjuva partilerine yakısı «dönerli listeler» ve «adam taşımı» taktikleriyle önseçim sandıkları basında da sürdürmüştər, kontenjan adaylarının tesbitinde ise daha da ileri giderek parlamentoda birer koltuk garantilemek için birbirlerine düşmüştər. Gerek önseçimlerden, gerekse merkez kontenjanlarının tesbitinden sonra açıkça görümektedir ki, TIP'in seçim şansı olan illerin liste başlarında yer almaları, ne emekçi sınıfının gerçek temsilcileridir, ne de proletarya ideojoljisini parlamentoda hakkıyla savunabilecek bilimadamlarıdır. Birakın emekçileri, sendikacılardan dahi liste başlarında yer almalarına imkan verilmemis, önseçimde teşkilatın oy uye liste başına seçilen bilimadamları, sif genel başkan gibi düşünmedikleri için bir kaleme silinip atılmış, «oy deposu» bir takım ağalar liste başlarına geçirilmiş, Aybar-Ekinç grubunun adamları tepeden inme köprü başlarına oturtulmuştur. Bu, sosyalist bir parti için, gerçekten hazır bir manzaradır ve yöneticilerin, partinin gövdəsini meydana getiren emekçilere ihanetini inkar kabul etmez şekilde belgelemektedir!

D

UNYA proletaryasının büyük liderlerinden Ho Si Minh'in hayatı gözlerini yunduğu bir sırada, Türkiye emekçilerinin ve sosyalistlerin tek siyasal örgütünde burjuva partilerine yakışır kırıcı oyunlar oynanması gerçekten hepimiz için utanç vericidir. O Ho Si Minh ki, liderliğini haphishane, işkence, silahlı savaş ve devrimle yogurmıştır, ve aynı Ho Si Minh 1956'da partisinin üyelerine söyle seslenebilmisti: «Partimizde demokratik ilkeler genişletilmeli, eleştiri, özellikle aşağı yukarı eleştirme, yaygın hale getirilmelidir. Teorik düzeyimizi yükseltmeliyiz. Teori, devrimin gerçekleriyle sıkı sıkıya bağlanmalıdır. Günün koşullarını daima dikkate almalı, kitlelerle yakın teması devam ettirmeliyiz. Partinin içinde olsun, dışında olsun kişiye putsatırmannı bir ölçüde varolduğunu kabul etmeliyiz. Bu kötülüğe savaşmanın başlica silahı eğitimidir. Aynızamanda partinin ortak liderliğini ve halkın roluunu yüceltmeliyiz. Aşırı yürekle özelestir, ve içten eleştirme, eksikliklerin üstesinden gelinmesi ve içi niteliklerin geliştirilmesi için en iyi yoldur. Bu nedenle, yalnız partide ve hükümet örgütlerinde eleştirme ve kendini eleştirmeyi geliştirmekle yetinemeli, halktan gelen içten eleştirmelere de sevinmeliyiz.» İşte liderliği tartışma götürmez bir büyük devrimcinin yüceliği; ve işte partinin yöneticiliğini ve milletvekilliklerini burjuva taktikleriyle elde tutan bizimkilerin tâhamülsüzluğu, halka güvensizliği...

A

ÇIKCA söylemek gerekirse, önumüzdeki seçimde TIP kaç koltuk elde ederse etsin, Aybar-Ekinç kligine mensup milletvekillerinin parlamentoda emekçi sınıflar adına devrimci bir mücadele vermemeleri mümkün değildir. Ne var ki, bütün bu katı gerçeklere rağmen, sınıf bilincine varmış emekçiler ve sosyalistler seçimde tek sosyalist örgütümüzü desteklemek, oy oranını artırmak için vatandaşlarıyla çalışmak zorundadırlar. Zira, her zaman belittığımız gibi, başka alternatif olmadığı için, Türkiye sosyalistleri, Amerikan emperyalizmine ve yerli işbirlikçilerine karşı güçlerinin artmaktadır olduğunu, matematik olarak, ancak oy oranının artmasını ispat edebilirler. Geçen seçimde sosyalistler yüzde 3, işbirlikçi cephe ise yüzde 97 oranında oy almıştır. Bunun daha açık ifadesi: her 100 kişiden 97'si işbirlikçilere, 3'ü de sosyalist ve anti-emperyalist cepheye oy vermiştir. Bugün için göreviniz işbirlikçi cepheye oy verenlerin sayısını 97'den 95'e, 94'e, hatta 90'a düşürmektir. Süphesiz sosyalist mücadelein tek aracı parlamento değildir. Ancak hiç değilse önumüzdeki şu bir aylık dönemde, iç mücadeleye bir çizgi çekmek ve parlementer mücadele imkanını da sonuna kadar zorlamak gerekmektedir. Evet, seçim kampanyasında bütün sosyalistler TIP'i destekleyecektir. Bunu solun bütün kanatları sıfırı ve yazılı olarak ilan etmişlerdir. Ama onun tepeden inmevi yönetici kligi desteklemek olmadığını ve seçimden sonra bu klige karşı en etkin biçimde savaşmasını gerektiğini bilerek verilen bir destektir bu...

İSTANBUL ADAYI MEHMET ALİ AYBAR
— Önseçim faktikleriyle kazanmış bir zafer —

ÖNSEÇİM VE KONTENJANLAR MÜCADELESİ !

• Genel merkezin gerek önseçimlerdeki, gerekse kontenjan adaylarının tesbitindeki tutum TIP içinde yeni çatışma ve bölünmeliye yolaçtu gibi, emekçi sinifini tam anlamıyla temsil etmekten uzak, bilimadamlarına bile yer verilmeyen, buna karşılık ağacların da «tepeden inme» getirildiği aday listeleri düzenlemek suretiyle tek sosyalist örgütümüzün seçim şansı a bizzat yöneticiler tarafından baltalanmıştır.

girmelerinin önlenmesi ilk şüp-
heleri davet etmiştir.

Daha sonra, cumhuriyet sav-
cısı sosyalist Şiar Yalçın'ın da
Antalya, İstanbul veya İcel'den
aday olma talebi veto edilmiş
dir. Bunun için hiçbir ge-
rekçe de gösterilmemiştir. Oy-
sa, kendisile temas ettigimiz
Şiar Yalçın «Ben milletvekilli ol-
mak sevdasında değilim. Aday
adayığım kabul edilmiş olsay-
dı, farzı mühüm Antalya'dan lis-
te başı olsam dahi milletvekili
seçilmem imkansız gibiydı. Ge-
nel merkezin dört kontenjan
hakkı kullandığı ve partinin
en faal ve en yüksek kademe-
deki üyelerinin çarpıştığı İstan-
bul'da ise listenin ancak sonla-
rında yer alabilirdim. İcel'de
eşimlere katılmama izin ver-
ildiği takdirde ise, yine liste
başı olsam dahi seçilmem şüp-
hell olduğu gibi genel merkez
kontenjan hakkını kullanarak
beni ikinci sıraya düşürebildi. Ben
bütün bunları bilerek mü-
racatıma yaptım. Amacım sa-
dece TIP aday listesinde yer-
suretiyle hem iktidara
karşı bir jest yapmak, hem de
devlet memuru bir cumhuriyet
savcısının TIP'i desteklediğini
bu partiye oy vermeye eğilimi
emekçi sınıflara veya onlardan
yana olanlara duyurmaktır...»
demektedir. Meslek hayatımı da-
hi tehlkiye atarak sosyalist
mucoselede kendisini veren bir
cumhuriyet savcısının adaylığı
da bu şekilde reddedilmesi
genel merkezin tutumu üzerinde
şüpheleri artırmıştır.

Nitekim, genel merkezin, ön-
seçimlerde tamamen şenelis-
töller kulanarak halreket et-
tiği çok geçmeden meydana
çıkmıştır. Aybar'ın İstanbul-
dan öncəsine girdiği açıklan-
rılamaz, parti yöneticileri
bütün işlerini baraka-

rak, yillardan beri ugramadıkları İstanbul teşkilatı içinde büt-
tün imkanlarıyla seferber ol-
muşlardır. Başta sendikacılardan
olmak üzere, arabalarla mahalle
mahalle, ev ev dolasarak Aybar muhaliflerini karalamaya
kampanyası açılmıştır. Bu arada, «Aybar İstanbul'da önse-
çimi kazanamazsa, genel baş-
kanlıkta istifa edecek...» Bu kri-
tik dönemde genel başkanın istifa
etmesi partiyi güç durumda
burakabilir...» propagandası
sistemi şekilde işletilmiştir.
Ayrıca, sendikacılardan, Aybar ve
güvenilir adamlarına oy topla-
mak için «dönerli listeler» usul-
undi uygulamışlardır. Bu liste-
lerin özelliği, her listenin başında
Aybar, Kuas, Cemgil, Nebi-
oglu gibi genel merkez yöneticilerinin
isimlerinin yer alması, diğer isimlerin ise alt tarafalarla
serpiştirilmesidir. Bu şekilde
dört isim mutlak olarak oy top-
lamakta, diğer adayların oyları ise bölünmektedir.

Bir yandan «dönerli listeler»
in dağıtımına devam edilken,
ste yandan da özellikle sendika-
lara mensup partililerin önse-
çim günü sandık başına getirilmesi
için organizasyonlar yapılmış, bir çok yerde vasi-
talar temin edilerek Aybar'a ve
arkadaşlarına oy vermesi ihti-
malî kuvvetli olan üyeler san-
dık başlarına taşımıştır.

Bu çalışmalar, aşağıdaki tablo-

SADUN AREN
— Niçin kaybetti —

tanbul'a dört merkez kontenjan
koyduğunu bildiği ve kimi se-
çerirse seçsinler liste başı-
na genel merkezin kendi adamlar-
ının getireceğinden emin olduğunu
oy kullanmak gereğinden duymamıştır. Bu nedenle oy
kullanma oranı düşük olmuş-
tur. Her ne kadar genel mer-
kezler Aren'in 368 oyuna ka-
sih Aybar'ın 717 oy almasının
zaferi şeklinde göstermekte-
seler de, genel bir orantı kur-
duğunda Aybar'ın dahi İstan-
bul'daki 4217 oyeden sadece
yüzde 17'sinin oyunu aldığı gö-
rürlecektir. Kalıcı ki, Beyoğlu
ve Kadıköy ilçelerinde Aren
Aybar'dan fazla Eminönü, Fa-
tih, Kartal, Üsküdar ilçelerinde
başka oy almıştır. Ayrıca De-
mokratik Devrimcilerin öncə-
cime ayrı bir liste ile katılma-
ları, muhalif oyaları kısmes-
bölüm, Aybar'ın işine yara-
mıştır.

Genel merkezin öncəcimlerden

Aybar-Aren mücadelesinin tablosu...

İLÇELER	Üye Sayısı	Katılan Üye	Geçerli Oy	AYBAR		KUAS	ALKAN	CEMİLL	NEBOĞLU	AREN	ERİK
				AYBAR	KUAS						
Adalar	30	7	7 (% 23)	7 (% 100)	7 (% 100)	7 (% 100)	7 (% 100)	7 (% 100)	3 (% 42)	2 (% 28)	
Bakırköy	212	68	66 (% 31)	57 (% 86)	54 (% 81)	64 (% 97)	52 (% 78)	47 (% 71)	15 (% 22)	11 (% 16)	
Beşiktaş	91	61	57 (% 62)	38 (% 66)	13 (% 22)	26 (% 45)	13 (% 22)	12 (% 21)	6 (% 10)	7 (% 12)	
Beykoz	113	46	45 (% 39)	40 (% 88)	39 (% 86)	6 (% 13)	39 (% 86)	37 (% 82)	11 (% 24)	4 (% 8)	
Beyoğlu	353	80	67 (% 19)	36 (% 53)	30 (% 44)	34 (% 50)	21 (% 31)	24 (% 35)	44 (% 65)	45 (% 67)	
Catalca	26	4	2 (% 7)	2 (% 100)	2 (% 100)	2 (% 100)	1 (% 50)	1 (% 50)	1 (% 50)	1 (% 50)	
Eminönü	510	84	75 (% 15)	53 (% 70)	32 (% 42)	45 (% 60)	37 (% 49)	21 (% 38)	43 (% 57)	40 (% 43)	
Eyüp	504	80	72 (% 14)	60 (% 88)	55 (% 76)	32 (% 44)	46 (% 63)	35 (% 48)	26 (% 36)	29 (% 40)	
Fatih	398	67	51 (% 14)	30 (% 50)	23 (% 39)	38 (% 64)	20 (% 33)	14 (% 23)	28 (% 47)	28 (% 47)	
Gaziosmanpaşa	269	90	83 (% 30)	80 (% 96)	61 (% 77)	61 (% 73)	62 (% 74)	65 (% 78)	11 (% 13)	18 (% 21)	
Kadıköy	326	79	75 (% 21)	41 (% 54)	38 (% 50)	47 (% 62)	28 (% 37)	27 (% 36)	49 (% 65)	53 (% 70)	
Kartal	195	55	51 (% 26)	46 (% 90)	39 (% 76)	35 (% 68)	36 (% 70)	25 (% 49)	38 (% 74)	28 (% 54)	
Sarıyer	125	43	38 (% 30)	31 (% 81)	28 (% 73)	36 (% 94)	9 (% 23)	26 (% 68)	12 (% 31)	5 (% 13)	
Silivri	211	46	38 (% 17)	36 (% 94)	34 (% 89)	33 (% 86)	36 (% 94)	34 (% 89)	9 (% 23)	7 (% 18)	
Sile	8	2	—	—	—	—	—	—	—	—	
Şişli	474	109	101 (% 21)	87 (% 86)	82 (% 81)	53 (% 52)	52 (% 51)	72 (% 71)	27 (% 26)	27 (% 26)	
Üsküdar	159	60	56 (% 35)	42 (% 75)	28 (% 41)	31 (% 55)	29 (% 51)	15 (% 26)	32 (% 57)	37 (% 66)	
Yalova	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Zeytinburnu	193	58	46 (% 23)	31 (% 67)	28 (% 60)	23 (% 50)	29 (% 63)	23 (% 50)	13 (% 28)	18 (% 39)	
Toplam	4217	1037	938 (% 22)	717 (% 76)	596 (% 63)	573 (% 61)	517 (% 55)	493 (% 52)	368 (% 39)	360 (% 38)	

KEMAL
TÜRKLER
VE RIZA
KUAS —
Aybar,
Sendikacılara da
sırı
çevirdi!

bir «zafer»e çıkmadığının bir başka kanıtı da, iyi organize olmuşlularına rağmen, Ankara ve İzmir gibi illerde muhalif grubun ağır basması, Mehmet Selik'in İzmir'de liste başı olması, Ankara'da Nihat Sargin'in liste birinciliğini sadece birkaç oy farkla kaybetmiş bulunmasıdır.

Diger illerde ise bir Aybar-Aren mücadeleşi söz konusu olmuştuğundan genel bir değerlendirme yapmak gereksizdir.

İstanbul'daki önsegimde Aybar birinci, Rıza Kuas ikinci, Recep Alkan üçüncü, Nazife Cemgil dördüncü, Kemal Nebioglu beşinci olduğu halde, Aybar'ı en fazla destekleyen Maden İş Sendikası Genel Başkanı Yıldızı Sinasi Kaya'nın ancak 9. sırada yer alabilmesi, sendikacılara arasında bir çekişmenin söz konusu olduğunu, Kaya'nın «dönerler» listelerin düzenlenmesinde oyuna getirildiği ve Aybar'ın da buna göz yunduğu şüphesini uyandırmıştır.

Kontenjanlar

İşte, merkez kontenjanlarını kullanmakla görevli genel yönetim kurulunun toplantı, bir kısım sendikacılara Aybar arasında beliren bir itimatsızlık havası içinde başlamıştır.

Sendikacılardan toplantıdan önce kontenjanlar için bir liste hazırlamışları ve Merkez Yürütme Kurulu'na empoze etmisiştir. Bu listede sendikacılardan da kontenjanlardan yararlanmasının öngörülmekte, örneğin Ankara liste başına İbrahim Çetin'in, Kars liste başına Sinasi Kaya'nın, İzmir liste başına Rahmi Eşsizhan'ın getirilmesi tavsiye edilmektedir.

Ancak Genel Yönetim Kurulu'nda Aybar grubu ağır basmış, Diyarbakır'da önsegim kazanmış olmakla beraber o gehirde milletvekili seçilmişlerdir. Bu listede sendikacılardan da kontenjanlardan yararlanmasının öngörülmekte, örneğin Ankara liste başına İbrahim Çetin'in, Kars liste başına Sinasi Kaya'nın, İzmir liste başına Rahmi Eşsizhan'ın getirilmesi tavsiye edilmektedir.

Bu tavsiye listesine göre Dr. Tarık Ziya Ekinci Ankara'da birinci sıraya, İzmir'de Mehmet Selik'e yenilen Avukat Rauf Çapan Ankara'da ikinci sıraya, Kırklareli'nden Ayata Begensel İsmail listesinde Mehmet Selik'

in üstünde, Dr. Naci Kutlay da Kars listesinin başına getirilmiştir.

Uzun müzakerelerden sonra, sendikacılardan muhalefetine rağmen, genel yönetim kurulunun Aybar-Ekinci grubu bu tavsiyeleri kabul etmiş ve sendikacılara kontenjan imkânı tamamamıştır. Bu yüzden sendikacılara Aybar-Ekinci grubu arasında şiddetli tartışmalar olmuş, Aybar açısından sendikacılara karşı çıkmıştır.

Toplantıda gürültü kopartan bir başka husus da, Adiyaman listesinin başına sırf 13.500 oy var diye bir ağın getirilmek istenmesi olmuştur. Merkez Yürütme Kurulu'nun bu tekli genel yönetim kurulu üyelerleri arasında şiddetli tepki yaratmış, ancak sert eleştirlere rağmen Aybar «Biz oy partisiziz, 13.500 oy getirecek bir kimseyi reddedemeyiz» diye ağırğını koyarak Ali Sabri Tanrıverdi adındaki ağın Adiyaman listesinin başına konulmasını kabul ettirmiştir.

Merkez Yürütme Kurulu ve Aybar, ayrıca, önsegimde ikinci sıraya düştü diye Birlik Partisi'nden istifa eden Mehmet Ocaq adındaki aşiret reisini de 6.000 oy var diye transfer edip Maraş listesinin başına getirmek istemiş, ancak bu tekli kurulun geçirilememiştir.

İzmir'de önsegimi haklarıyla kazanmış bulunan ve parlamendoda partiyi «hülyet»e temsil edebilecek durumda bulunan bilimadamı Mehmet Selik'in size rine kontenjanlarından başkasının getirilmesinin gereği ise bir sosyalist partide yakışmayacak mahiyettedir. Nitelikim, Aren grubunun bu teklife karşı çıkması üzerine Merkez Yürütme Kurulu adına konuşan Nazife Cemgil, «Mehmet Selik'in Emek Dergisi'nde yazilar yazdıgımız, genel merkeze muhalif olduğunu, bu itibarla bir arada çalışmamayacaklarını» söyleyerek mutlak surette Selik'in elime edilmesini istemiş, genel yönetim kurulu da bu isteği kabul ederek Ayata Begensel'i Selik'in üzerine getirmiştir.

Gördüğünden, genel merkezler, daha önce «kontenjanları yalnız işçiler için kullanacağız» dedikleri halde, kontenjan adaylarının tesbitinde ne işi niteligi, ne de bilimsel yeteri dikkate alınmış, sıfır hizip mülahazasıyla, işçi olma-

TİP'in Aday Listeleri

Onceki pazar günü yapılan önsegimlerden ve hafta içinde Genel Yönetim Kurulu'nda merkez kontenjanlarının kullanılmasından sonra TİP'in aday listeleri aşağıdaki şekilde tesbit edilmiştir. Ağrı, Bilecik, Bolu, Denizli, Eskisehir, Giresun, Gümüşhane, Isparta, Kırşehir, Muş, Niğde, Ordu, Rize, illerine ait aday listeleri ise dergimiz bağlandı ana kadar öğrenilememiştir. Merkez kontenjanından aday olanlar aşağıdaki listede (M.K.) rumuzu ile belirtilmiştir.

ADANA: Hüseyin Korkmaz, Cenan Biçakçı, Selahattin Uyar, Mustafa İspir, Şükri Vural, Erol Üşenmez, Egref Karakaya, Ali Karci, İsmail Yıldırım, Recep Mete, Sinan Unsal.

ADIYAMAN: Ali Sabri Tanrıverdi (M.K.)

AFYON: Ali Çaylı, Rıza Karakurt, Mehmet Çelik, M. Ali Ertugrul, Salih Alıcı

AMASYA: Naci Eren, Elmas Yılmaz, Şahin Abbas, Cemal Kara.

ANKARA: Tarık Ziya Ekinci (M.K.), Rauf Çapan (M.K.), Mustafa Güçlü, Nihat Sargin, Turhan Kaya, Kemal Ozan, Yusuf Yıldırım, Edip Bozkurt, Halil Birlikseven, Güner Samh

ANTALYA: Turan Kaya, Ali Ay, Hasan Yılmaz, İhsan Köseoglu, Durmuş Davra

AYDIN: Mülaim Akgürler (M.K.), Hüseyin Kaya, Orhan Çubukçu, Kemal Bırılık, Durmuş Uyanık, Murat Demiralp, Mehmet Gök, Hasan Yavas.

BALIKESİR: Şükran Kurdakul (M.K.)

BİNGÖL: Yusuf Kahraman, Resul Çubukçu

BITLİS: Abbas Keskin, Alaattin Aksoy.

BURSA: Fevzi Kavuk, Mehmet Bağci, Ramazan Güller, Şükri Akmansoy, Hidayet Özcan, Sacit Talis, Ali Hikmet Sagbas, Ahmet Atan, Ahmet Kınabas, Nuri Kayseri, Enver Ziya Babanoğlu.

CANAKKALE: Salihattin Sahin, Cemil Fıski, Mehmet Baba, Mustafa Sabri Pekin, Ali Erdin.

ÇANKIRI: İsmet Demirluç, Şanlı Erhan Yigit, Kazım Aras.

ÇORUM: Hasan Hüseyin Korkmazgil (M.K.), Mehmet Ali Uysal.

DIVARBAKIR: Mehdi Zana, Mehmet Coşkun, Ali Göl, Abdullah Aydinbik.

EDİRNE: Sadullah Okyapar, Tahsin Yavas, Ahmet Kaya Turan, Sinan Kaya.

ELAZİĞ: Ejder İmer, Celal Sayı, Hüseyin Kayacan, Ahmet Lütfi Naz, Feyzi Bilgin.

ERZINCAN: Ali Kepez, Dogan Yigit, Hasan Basri Aydin, Abuzer Tanrıverdi.

ERZURUM: Argun Mıçeldili

GAZİANTEP: Salıp Atay, Hamdi Doğan, Kaygısız Polat, Memik Çaklı, Ali Karaçca, Ali Çıldır, Mahmut Soğuk.

HAKKARI: Salih Özkarabay

HATAY: Ali Göğmen, Salman Güner, Süleyman Galioğlu, Ali Oztürk, Süleyman Falk Çağlar, Hasan Yegil.

İÇEL: Tahsin Avcı (M.K.), Ziya Darendelioglu, Ahmet Duran Saker, Sakip Bulutlu, Nazmi Kaya, Kadir Tolu, Zekeriya Kayaselçuk.

İSTANBUL: Mehmet Ali Aybar, Recep Alkan, Rıza Kuas, Nazife Cemgil, Kemal Nebioglu, Müzehher Vâ-nû (M.K.)

Osman Babatırk, Hıdır Akkaya, Niyyazi Volkan, Şinasi Kaya, Ramazan Sahin, Ahmet Şengen, Mehmet Yüksel Duran,

Mehmet Türkizmaz, Mehmet Alpay, Sadun Aren, Ali Aksaç, Saban Erik,

Cevat Özdemir, Sevket Özalkan, Ibrahim Eroğlu, Ziyaettin Sonçel, Serapettin Oktay, Müslüm Durmaz, Dursun

Ali Akturan, Hasan Kurtulan, Fethi Berker, Alaeddin Cingözoglu, Ahmet Cansızoglu, İsmail Bilyacioglu, Hüseyin Adıdüyüm, İsmail Sığın, Bayram Temizkan, Murathan Bedel.

İZMİR: Ayata Begensel (M.K.), Mehmet

yan kendi adamlarını liste başına getirmiştir.

Yeni çatışma

Aybar'ın ve çevresinin bu tutumu, dün kadar genel başkanı her seye rağmen destekleyen ve başta kalmaması sağlayan sendikacılarda da büyük tepki yaratmış ve pergembə gecesi sabaha karşı toplantıda söz alan Maden İş Sendikası Başkan Vekili Sinasi Kaya, kontenjan adaylarının yüzde 50'sinin işçi olmasını öngören tütüğün 53. maddesini hatırlatarak, «Bir süredir parti içinde işçilerle karşı ters bir tutum geliştirilmiştir. Profesyonel sendikacı olarak Aybar-Ekinci grubu ile karşıya gelmişimizlere maruz kalmaktayız.

Kontenjan adaylarının tesbitinde de bu tutum gözlülmüştür. Bu tutum protesto etmek için merkez Yürütme kurulundan istifaya düşündük. Fakat su siyasi menfi yorumlara sebep olabileceğinin istifalarımızı seçimden sonra bıraktık. Fakat seçimden sonra bu zihniyetle mücadele edeceğiz» demistiştir. Genel Sekreter Rıza Kuas da, aynı gerekçeyle genel sekreterlikten yazılı olarak istifa etti, milletvekilliğinden de istifa edeceğini söylemiştir.

Böylece parti içinde Aybar ve çevresinin yarattığı bölünmeli bir yenisi daha eklenmiş, sendikacılardan Aybar-Ekinci grubu ile karşıya gelmişlerdir.

Genel merkezin büyük konileri döneminden beri lice ağıca çıkan olumsuz tutumu, seçimler dolayısıyla tamamen belli bir hal almıştır. Genel merkez, parti içinde her gün yeni sırflasmelere, bölünmelerde yolaçan gibi, emekçi sınıfları tam anamıyla temsil ederme, hatta ağaların bile yeraldığı bir aday listesine seçme gitmek suretiyle Türkiye'nin tek sosyalist örgütünden seçim şansını adamlıktı baltalamıştır.

Seçimde partiyi örgüt olarak her seye rağmen destekleyecekları olan sosyalistler, bu gerçekler karşısında seçimden sonra herhalde genel merkezin olumsuz tutumuna kesinlikle karşı çıkmak zorundadırlar.

işbirlikçi Üniversite, devrimci öğrencileri arkadan vurdu!

30 Ağustos 1969

günü yapılan bir forumda konuşan öğrenci liderleri, seçim öncesi herhangi bir eyleme girişilmemesini, sınavlara girişmesini kararlaştırmışlardı. Bu olay üzerinden 24 saat bile geçmeden sermaye çevrelerinin mutemel adamlarından kurulu iktisat ve hukuk fakülteleri disiplin kurulları harekete geçerek öğrenci liderlerinden Deniz GezmİŞ'i okuldan çıkardıklarını, Sıtkı Coşkun'a ise «tevhīha» cezastı verdiklerini açıkladılar. Birçok öğrenci lideri ve asistan hakkında da konvürtürma açtıklarım belirttiler. Akıllarına, bu kararlarıyla, devrimci öğrencileri, bir yıldır sırıtladıkları «Demokratik Üniversite» kavgasından caydıraklılardı.

Kimdi bu adamlar? Üniversitede su başlarını tutanlar?

Bunlar daha önce de açıkladıgımız ve belgelediğimiz gibi, CIA ajanlıklarını açıklanınca sızlandı. Bunlar, Sabri Uğenerler Ömer Celal Sarçılıardı. Bunlar daha önce açıkladığımız gibi sermaye çevrelerine, hizmet edenler, aracılık, kitap ticareti yapanlar, 90 kilo gümüşün hesabını vereniyenlerdi. Bunlar, Egeli'ler, Aldıkaçı'lar, Kemal Oguzman'lar, Abdullah Türkoglu'lardı. Bu nedenden, yapılarına uygun olarak, öğrencilerin devrimci hareketlerini susturmak için fırsat kolhylanlardı.

Onceen hazırlayıp kararlaştı, utanmadan sızılmadan bir süre beklediler. Yenilikleri, yokluşlarını önlemek için işteki taktikleri anti-demokratik disiplin kurullarının saldırısında bunu ortaya koydular. Öğrenci liderlerine «11 - Nisan - 1969 günü ders engelleme hareketine katıldığınızdan dolayı cezalandırılağınızın içini savunmanızı alımmasına karar verilmiştir.» diye onceen kararlı çağrılar gönderdiler. Utanmadan, sızımdan bu kurullarda kendibasılına aldıktarı kararları tebliğ etmek yüzünlüğünde bulundular. Öğrenciler «Demokratik Üniversite» dedikçe, devrimci türkülerle hep birden harekete geçtikçe kendilerine üniversitelığı görevleri karşılığı verilen bünyük paralarla aldıktarı otomobilere binerek kaçanlar, kagittan birer kaplan kesildiler. Kapah odalarda üç beş kişi aldıktarı sözde kararları açıklayıp öğrenciyi kendi gündelik sorunu olan sınavlar dışına itmek, iktidar çevrelerinin sık sık tekrarladığı ve istediği anarşiyi yaratmak yolunda harekete geçtiler.

Kendilerine yardım olacak da, artık herseyiyle yok olmuş, öğrenciyle yakın - uzak hiçbir ligisi olmamış M.T.T.B.'yi seçtiler. Bildiriler yayınlattılar. «Eki yıldan beri senin hakkı davallarda seni istismar edip, kendi sad niyetlerine ve ferdi hesaplarına zemin hazırlamak isteyen komünist ve sosyalist ajanlarının hazırladığı ve seni figürün olarak oynamak istediği anarşî hareketleri yeniden saklayarak konumaktadır. Elebaşı dumondaki birkaç kişisinin Üniversitesi'nden alınması hadise...»

Universiteden kallesce bir kararla uzaklaştırılan devrimci öğrenci lideri Deniz GezmİŞ

vesile edip seni yine anarşîye sürüklemek istiyecelerdir.» dedirttiler. Ve oradan buradan toplanmış yirmi kişiyle bildiri dağıtırlarken Serif Can Türkoglu isimli bir üniversitede öğrencisini bırakıp yaraladılar.

Kimdi, bu üniversiteden çıkarılmak istenen, cezalandırılan veya cezalandırılmak istenilen?

Bunlar, devrimci öğrenci liderleridirler. Bunlar, «Demokratik Üniversite» «Bağımsız Türkiye» sloganıyla filizlenen, güçlenen öğrenci hareketlerini kafalarında, yüreklerinde ve bileyelerinde duyup harekete geçen kitlelerin önderleridirler. Ve köylere, kentlerin varoşlarında fabrikalara kayan hareketlerin birer ferdidirler. Bunları tek tek susturmaya çalışmak tarihinde değişim çarkının devrimciler yararına dönmesini engellemek. Hizlandırdı. GezmİŞ'ler, Coşkun'lar tefessüh etmiş bu sermaye usaklarının dabeleriyile yokolmaz, büyür, çoğalar.

3 - Eylül - 1969 günü yapılan forumda binlerce öğrencinin

SAĞA BAK!

Onseçimlerde, Aujourd'hui gazetesiňn ağızıyla, mukaddesatçı, milliyetçi, kökü, ananevi, tek kelimeyle müslüman grup, (AP içinde) ilericilik, devrimcilik, ilkeçilik, özgürlük, uygarlık taşıyanları bir daha yerden kalkmamacasına toplayınca tuga getirmiştir. Topyekuniğu hayli su götürmekle birlikte, bu sonuc, CHP içinde de Ortam Güngüküleri takumının, onea alalaheye rağmen, mek parmak ilerlememis olusuya daha genel bir anlam kazanmaktadır. Obür ibriket parillerin de, cibilliyetleri icabı, üzerinde sırra girdikleri bu def-i hacet kapısının böylece şereflenen, karışımındaki Balat kapısıyla oldum - bitim sırılıp giden rekabete tumanları tehlikeye düşürücü bir ivedilik kazandırmış, bir yandan da eski mayisların üstünde yeni bir tütü dökmüştür.

Takunyalı Kırat'ın genel seçimlerde kalkacağı turşum yönünü ve varıp othyaçağı çayırın yerini, rengini belirleyen onseçimlerdeki bu eskinin esini bosuna değil, ne de Erbakan samidiği kadar kör ve Bilig bediğimiz kadar emil. Amerikan yetehçiliğinin Türkiye'deki siyaset umumi həlalarını politika W.C'lerine dönüştürme süreci içinde, mütegalibe ve tefeci memishanelerinin Yeni Sömürge alafrangalığı için ayak - yolu olmaktaşık ayak - bağı sayılmasına başladığını ve ayrılmış halkın önüne sıkıntısından kurtulmak istedikçe kendi fersude áyan tahtırayanları yine Komprador Anadolularını süren Balatlı Biladerlerinin eski gibi mübarek boklarında boncuk aramak söyle dursun, makamlarına kastettigini sezen Müslüman Kardeşler de boş durmuyorlardı. Ama Bila-

SıTKı COŞKUN
Tevhīha cezalandırıldı

sözbirliği ederek direnmeye, sürüklü eyleme karar vermesi, bunun en belgin deliidir. Öğrencilerin liderlerine sahip çıktığu bu forumda Deniz GezmİŞ'in şu mektubu açıklanmıştır.

«Kardeşler, bugüne kadar Amerikan Emperializmine karşı verdığımız mücadelede düşmanlarımızın saflarında yer alan İstanbul Üniversitesi Senatosu tarafından ihanetlerine bir yenisi添加 ha-

ineri Ali Kemal'ler sürüsü üniversitemizde devrimci kaygayı teröre durduracaklarını zannedip 20 asistan ve birçok devrimci öğrenci hakkında konvürtürmeye başlamışlardır. Bu guruhun başında bulunan soyete doktoru Ekrem Serif Egeli, Hukuk Fakültesinin armatör ve gerici dekanı Orhan Adıkaçı halk düşmanlığının önünü açmışlardır:

«Kardeşlerim, sizinle sokaklarda, meydanlarda, fabrikalarda Amerikan Emperializmine karşı omuz omuza doğmuştur. Sizinle, üniversitede emperializmin kaleş yapmak isteyen usaklar sürüsüne karşı mücadele ettik. Şimdi bu düşmanlarımız görünüşe bakıp kendilerini güllü zannetmektedirler. Oysa asıl güllü olan devrimcilerdir. Çünkü tarih çarkı devrimcilerden yana dönmektedir. Ve yarının sahipleri ostanlara karşı koymak demek tarihi gelişmeye karşı koymak demektir.

«Durum bu olduğuna göre ne

yapmak gerekmektedir? Bunda böyle bu halk düşmanları üniversiteden ihraç edilmeli ve Üniversite Amerikan Emperializmine karşı kavga haline getirilmelidir.»

Susturulmak istenen, cezalandırılmıştır çağışan diğer öğrenci lideri Sıtkı Coşkun ise daha bir güçlü olarak, bütün dinliyelerle birlikte devrimci sloganları bağırarak konuştu. «Selam doğşenlere, selam vuruşanlara. Bir daha bielek, bir daha yürek, bir daha gülçe bu işbirlikçi guruhunun beynine inmek için, tekrar biraraya gelen yigit kardeşlerime selam.»

«Aha buna yürek derler, aha buna bielek derler, aha buna da kafa derler. Binlerce arımosun gencicek kafa, yürek, bielek bir araya geldiğinde duramaz bu efendiler karşımızda.»

«Ne zannediyor bu adamlar, disiplin cezalarıyla, adam atmakla bizi devrimci kavgadan döndürebileceklerini mi sanıyorlar? Biz güclüyüz. Çöküğü kavga gücümüzü ezilen Anadolu insanlarından alıyoruz.»

«Bizim, anlatacak anılarımız yok. Bizim, yaşanacak, yaratılacak mutlu, aydınlık, insanca yarınlarımız var. Biz güclüyüz, cümlü, kafalarımızda ne armatörükten binlerce lira kazanma hayal var, ne de Amerikan kumpanyaları savunuculuğu yaparak servet yapma hayal.»

«Onun için güllü olarak, enlar Anadolu halklarına karşı düzenlerini yıkmaya geliyoruz. Geliyoruz ve bu gelişte kimin kitabı ticariğinden binlerce lira kazandığını, kimin bilim safatını ticaret metni yaptığı biliyoruz ve hesabını soracağız. Yakındır.»

Böylece Coşkun üniversitede yeni bir dönemin başladığını açıkladı arkadaşlarına, omuzdaşlarına, kardeşlerine.

Artık «Demokratik Üniversite»nın kurulmasını engellemek için terör estirmeğe kalkan örgütün üyelerinin karantık, çırkefi geçmiş devrimci, aydınlık yürekli gençler tarafından ortaya serilecek.

Artık listeler yayınlanacak, karahıkları, karşı devrim yobazıkları, bilim bursızlıklar, halk düşmanlıklar, CIA ajanlıklar, iktidar usaklıkları ortaya konacak. Dişe diş bir mücadele sonunda «Bağımsız Türkiye İçin Demokratik Üniversite» kurma yolundaki devrimci üniversiteler, hergün biraz daha çoklarak koşa koşa: «Heddi meydana...»

İŞBİRLİKÇİ HOCALARIN KİTAPLARI YAKILIYOR
— Beyin yıkamaya —
karşı savaş açıyor —

ALKIŞIN SONU

Sürekli Devrimci Olmak İçin

Osman S. AROLAT

Ü

NİVERSİTELLİ genç kardeşlerim, omuzdaşlarım, kavga arkadaşları!

Bizler için kendi kendimize durmamacasına sorular sormanın ve onların cevaplarını vermenin zorunluluğu vardır. Her cevaplandıramadığımız soru bizi yeni yeni incelemelere bağlar kurmaya yöneltmektedir.

Dünya dinamiğindeki sağcı gelişimleri ele almayıza. Emperyalizmin sömürü ağıının son oyularını, sevgilemekten öte, bilerek yerine oturtmamız. Ortadoğu petrol alanlarındaki yeni oyuları, buradaki etkileri ve ülkemizin bu koşullar içindeki yerini bilmemiz.

Ülkemizde sermaye birliğiminin emperyalizmle olan bağlarını, hangi alanlara yöneldiğini, gelişimlerinin içi ve köylü emeğiyle geçen halkımızla gelişimlerinin neler olduğunu sergileyebilmeliyiz. İç politikaya ilgili sorular bizi şartlamamalı. Takunyah Kardeşler - Mason Biraderler çatışmasını bilip yerine koymamalıyiz. Takunyahların Masonlara baskın çıktığı son ön seçim olaylarında örgütlenme bigimlerinin ne olduğunu, bunun eskinin hangi olaylarındaki benzeştğini saptamamalıyiz. Yeni olaylar önünde sevgili ve hazırlıklı olmalıyız. Bizim ufkumuz düşında şartlı olayların olmaması, bilgilendirmemize, güçümüzü artırımıza bağlıdır.

AKSI halde kendi Üniversite olaylarınızda kalmamız, soyutlanmamız, bilgi eksikliğimiz, bizi, evrensel etkenlige ulaşabileceğimiz olaylar yaratmaktan uzak düşürebekti. Son Haziran olayları sırasında iktidar usagi durumuna düşen Üniversite yöneticileri ve polisle direk bir mücadeleyi sürdürün bizler, kentin göbeğinde gelişen bir olayı bu eksiklikten tutar bir eylemle ortaya koymadık. Uluslararası Ticaret Odalarının Kültür Sarayı'nda yaptığı toplantıda aldığı kararların geri bırakılmış ülkelere zararları üzerine onları koltuklarında rahatsız edici bir eylem yapılamadı. Yerli kapitalizmin holding gelişimi, aynı rahatlıkta koltuklarda oturulup soygun hesapları yapılarak yürütülmekte, buna karşılık tatarlı ve köklü eylemin bağlı kurulamamaktadır.

DÜNYA dinamiğindeki solcu gelişimleri bilmeliyiz. Sosyalizmin gücünün uygulayıcı ülkelere neler kazandırdığını sergilemeliyiz. 9. Çin

Kurultayı'nda alınan kararları ve etkenliğini öğrenmeliyiz. Küba'nın toprak sorununun halledilisinin, üretim artımının ne olduğunun son rakamlarını bulmaliyiz. Türkiye sol hareketini, Türkiye halkın devrimci dinamığını, gücümüzü bilip örgütlenmeye yönelmeliyiz. Grevlerde yer yer büyük bir gürce ulagan içi hareketleri ve yüzüllardır süregelen, gün gün artan büyük toprak işgallerini değerlendirdip yerine oturtabilmiyoruz. Atalan'da, Gölliç'e'de toprak emekçisinin, Singer'de, Derby'de, Demir Döküm'de kol emekçisinin başarıları bizi şartlı, dışımızda gelişen olaylar olmamalıdır.

Bu sonuncuların bilinmesi, işçiler ve köylülerle ortak yaşamın bağlarını kurmakla mümkündür. Çok once büyük kentlerin merkezlerinde yaşayan bireylerin, yaşama alanlarına kaydirmamızla sağlanacaktır bu. Bunun bilinci ve örgütlü olarak yapılması, gidiler alanlarda örgütlenmesi, bireyler sürekli devrimci kalacak. Devrimci eyleme iç içe yaşamamızı sağlayacaktır. Büyüük kent merkezlerinde kendi başına bütünlüğümüz hareketler bizi soyutlayacak, gerekler dışına itecektir. Kol ve beden işçileriyle somut bağları olmayanlarımızın 'popülizm' öte gidemeyeceklerini, devrimci hareket içinde giderek kostekleyici olacaklarını bir an bile unutmadan, gözden irak tutmadan hareket etmeliyiz.

DEYAMLI olarak sorular sormamızı kendimize. Kendi kentimiz ve yöremiz dışında ülkemiz halkında neler bilmektedir? Hangi halklar, hangi yapıda, nerede yaşaymaktadır? Türkiye bütünü içinde? Ha deyince, hangi yöreye gidip oranın iertlerini tek olarak yada bir grup içinde dille getirme gücüne sahibiz. Diyalog kurabilir miyiz Anadolu'nun herhangi bir yoresinin insanıyla? Ha deyince özel sorunlardan, ülkesel şergerlerden kalkınır birlikte hareket kotaracagımız kimler vardır? Khâulerle ne oranda mektuplaşmaya, kitap göndermektedir? Yöreleriyle ilgili bilgi alışverişi içinde bulunmaktaiz? Son aylarda kaç köylü dostumuzla birlikte bir köy kahvesinin çayını içerek yere, ülke ve dünya sorunları üzerinde konuştuk. Bunları suralamalı, bilgimizi aklımızın süzgecinden geçirmeli, genç aydın kardeşlerimizle tartışıp, birleşip yol hazırlıklarına başlamalıyız...

Hangi köylü olaylarını birlikte yaşadık onlarla? Atalan'larda, Gölliç'e'de, Bafa'larda, Elmalı'arda analarımız, bacılarımız, kardeşlerimizle beraber miydi?

Ortaca çatışması yada Gavurdağı yürüyüşü zaman oldu? Hattâ hattâ bu olayların özü neydi, nedir, biliyor muyuz?

Ha deyince kentin varoşundaki hangi fabrikaların işçisinin yanına gidip durumunu özü olarak öğrenip yansıtılabiliriz? Hangi işkolunda, hangi işçiler çalışmaktadır? Sezgilerimiz dışında gecekondu yaşamını özü nedir, biliyor muyuz? Ha deyince hangi kol içi yörenin durumunu, işçilerin asgari ücretlerinin ne olduğunu, örgütlenme güçlerini ortaya koymayı, sergiler? Diyalog kurabilir miyiz Zonguldak geçici maden işçisiyle yada Cihan Komandit'dekiler? Hazırlanalım gecekondularında yaşamaya...

H

ANGI olayları kol emekçileriyle birlikte yaşadık, Magirus'ta, Singer'de, Betontaş'ta, Alman İlaç'ta analarımızla, bacılarımızla, kardeşlerimizle birlikte miydi?

Pancar motor işçileri yürüyüşü yada Batman grevleri ne zaman oldu? Hattâ hattâ bu olayların özü, basit bir ücret artımı sorunu muydu, biliyor muyuz?

Ha deyince yazıştığımız kaç köylü dostumuz var Anadolu'da? Onları eyleme gitmeyecek organik bağışra sahip miyiz? Kaç işçi dostumuzla bilgi alıp verisi içerisindeyiz? Hep sorular getirmeliyiz kafalarımıza, Beyinlerimizi, bedenlerimizi harekete geçirmeliyiz. Hazırlamayı kendimizi 24 saatin 24 saatini devrimci bir gürce vermeye. Yönetmeliyiz kendimizi aydını Türkîyet'i kurmaya.

Hani yarın kapıdan çıkar çıkmaz, karşı güçlerin en büyüğü emperyalizm ahtapotu ve onun usağı iktidar örgütünün terörünün gösterilerine hazırlanmayı. Tunceli olayları, Taksim alanında taşaklanmalar, öğrenim yaptığımız fakültelerden atımların bugün değişse bile yarın başına geleceğini bilerek, faşist baskuların bizi de çalışma alanlarımızda susturmaya çalışacağını düşünerek, onu yenecek dirence, bileğe yüreğe ve kafaya sahip kişiler olmalyız.

Bunun yaratılması için bilekli, yıldızlı, kafalı kişilerin birleşimini sağlayacak örgütlenmeyi başarımamız. Bunun yollarını aramalıyız.

Genç kardeşlerim, kavga arkadaşları, omuzdaşları! Kol ve beden işçileriyle birlikte yaşamamın gücüne sahip bilgili, eylemlü, dirençli org tûr kişi olmamızı. Bağımsız, demokratik, sosyalist Türkiye için örgütlenme, ortak yaşama ve bu yolda kavga demedir.

Dünya Büyük Bir Devrimci

HO Şİ MINH VE VO NGUYEN GIAP 1945 YILINDA
— Japon emperyalizmine karşı savaş sona ererken —

Cagımızın en büyük devrimlerinden biri daha geçen hafta hayatı gözlerini yummıştır: Kuzey Vietnam Devlet Başkanı Ho Şi Minh.

Uzun süreden beri hasta olduğu ve devamlı kalp krizleri geçirdiği bilinen Ho Şi Minh, geçen hafta başında birden bire ağırılmıştır. Ancak bütün tıbbi müdahalelere rağmen Ho Şi Minh'i kurtarmak mümkün olamamış. Paris'teki Vietnam barsı görüşmelerinde Hanoi'yi temsil eden yetenek 79 yaşındaki başkanın ölümü resmen açıklanmıştır.

Ho Şi Minh, yoksa bir alienin çocukları olarak 19 Mayıs 1890'da Nâm Lien Köyü'nde dünyaya gelmiştir. Fransız sömürgecilerne karşı baskalıdanbabasından ilk devrimci eğitimi alan Ho Şi Minh, köylülerin topraksızlık, ağı vergiler ve mecburi çalışma karşısında istifa etmeye bilmemiştir.

1905'te Hue'de bir işe girmis- se de, orada Fransız emperyalizminin çıkarlarına uygun bir eğitim yaptığı için çok geçmeden ayrılmış ve bir gemicilik şirketine girecek bütün dünyayı dolanmıştır. Bu seyahatlerinde bütün dünya enek-

lerinin ortak sorunlarını yakından tanımuştı.

1917'de Sovyet Devrimi'nden sonra kendisini tamamen marksizm-levenin incelemeye veren Ho Şi Minh, «Nguyen Ai Quoc» takma adı ile Fransa'da Sosyalist Partisi'ne katılmıştır. 1920 Tours Kongresi'nde Üçüncü Enternasyonel'e katılmadan yana çıkan Ho Şi Minh, Fransız Sosyalist Partisi'nden kopup Fransız Komünist Partisi'ni kuruların sayfında yer almıştır.

Kendi ülke içinde emperyalizme karşı savunmak üzere 1924'te Vietnam Devrimci Gençlik Birliği'nin kurucu Ho Şi Minh, daha sonra bu çevredek etrafında 1930'da Hindistan Komünist Partisi'ni meydana getirmiştir. Uzun yıllar çeşitli baskular altında halk kitlelerini örgütlemek üzere mücadele eden parti, II. Dünya Savaşı sırasında, 1941 yılında Japon işgaline karşı bir direnme savasına girilmesini kararlaştırmış ve Ho Şi Minh'in başkanlığındaki Vietnam Cumhuriyeti kurulmuştur.

1945'te Japonların yenilgiye uğraması üzerine Demokratik Vietnam Cumhuriyeti kurulmuş ve başkanlığı da Ho Şi Minh getirilmiştir.

Ancak Japonların yenilgisinden

sonra Fransızlar Vietnam topraklarına tekrar göz dikmiş, karşı devrimciler de ayaklandıracak bazı bölgelerin yönetimini ele geçirmiştir. Başkan Ho Şi Minh, o dönemde hem içteki, hem dışındaki düşmanlara uğramak, halkın ıktidarını sürdürmek için olağanüstü bir gayret ve dikkate çağrılmıştır. Bütün mesele, seksen yıl sömürge hakimiyyeti altında kalmış ve şimdi de yillardır savaşa harpalanmış bir ülkede barış korumak, yeniden kuruluşu sağlamaktır. Bir yandan halkın ağızlaşması, cahilligeli, düşsalirlara karşı savaşa çağrıyor, bir yandan da kadroların ve halkın eğitimi için çaba harcanıyor.

6 Mart 1946'da Başkan Ho Şi Minh ile Fransız temsilci arasında bir hazırlık anlaşması imzalanmıştır. Ancak daha sonra konferans, Fransızlar eşitlik ve karşılıklı çıkar ilkesini kabule yanaşmadıkları için başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Bundan sonra Fransızlar, 19 Kasım'da Haifong ve Langson'a, 17 Aralık'ta da Hanoi'ye saldırmışlardır. Böylece bütün ülkede bir direnme savaş başlamıştır. Başkan Ho Şi Minh'in 20 Aralık 1946 tarihli çağrı ile başlayan Direnme Savaşı, Vietnam halkın kahramanlığı ve fedakarlıklar ile başarıya ulaşmıştır. Vo Nguyen Giap komutasındaki Vietnam kuvvetleri, sömürgeci Fransızları 7 Mayıs 1954'te Dien Bien Phu'da kesin bir yenilgiye uğratmışlardır.

Vietnam'lıların bu zaferi üzerinde 1954'te barış anlaşması imzalanmıştır.

Ancak bu defa da Amerikan emperyalizmi diğerini göstermiş ve zaferin üzerinden çok geçmeden Ho Şi Minh için yeni bir mücadele dönemi başlamıştır. Hindistan ve Güneydoğu Asya'daki hammandan kaynaklarını, ucuz emek pazarlarını ele geçirmek hırsına kapılan Amerika, çocuk çocuk, kentli köylü, kadın erkek demeden herşeyi ve herkesi napalmalarla, fosforlu, bilyell bombalarla yoketmeye başlamıştır.

Fakat bir yandan Ho Şi Minh'in liderliğindeki Kuzey Vietnam halkı, bir yandan da Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi insanlık tarihinin en büyük destanlarından birini yazarak Amerikan emperyalizmini Vietnam'da direnebilmiş ve barış masasına oturmak zorunda bırakılmışlardır.

Evi olmayan ve tek başına yaşayan Başkan Ho Şi Minh'in çocuklara karşı büyük sevgisi vardı. Sık sık çocukları kabul eder, onlara masaları anlatır, şiirler okurdu. Çocuklar Ho Amea'mu sohbetlerini dinlemeye dayamazlardı.

Başkan Ho Şi Minh, bütün otoritelerin mücadelenin kesin sonucunu almadan, fakat halkın zaferinden emin olarak hayatı yememiştir.

Bütün insanlık Ho Şi Minh'in kişiliğinde,zugın olsun büyük sevgiyi, bit olsun savaşçıyı, bit olsun insan selamlaması, dost insan herkes onun yüceliği ömürde saygıyla egilmektedir.

yi Kaybettii

Ho Si Minh'in büyüklüğü, daima halkla beraber olmasında ve 24 saatini devrime adamış bulunmasındanadır. Ho Si Minh'i herhangi bir saatte işçilerle, köylülerle, okul çocuklarıyla yada askerle birlikte, onları sohbet ederken, devrimci düşüncelerini açıklarken görmek mümkünündü... Yandaki resimde Başkan Ho Si Minh, Amerikan emperyalizminin işgal kuvvetlerine karşı çarışan kahraman Vietnam'lı pilotlarla görüşürken görülmektedir.

● Ho Si Minh 1920'de Fransız Sosyalist Partisi'nin ünlü Tours Kongresine Hindicini delegesi olarak katılmış ve Uçucu Enternasyonelle katılmaktan yana olanlarla birlikte bu partiden koparak Fransız Komünist Partisi'nde yer almıştır.

Başarı Dünya Savaşının bitmesinden sonra geçici bir sükunet hakim olmuş ve Vietnamlılar Fransızlar arasında görüşmeler yapmışlardır. Yandaki resimde Ho Si Minh, General Leclerc ile görüşüyor.

Japonların nezirine sonra nükesinde barış sağlamak üzere Ho Si Minh 1946'da Paris'e gitmiş ve Fransız yöneticileriyle uzun temaslarda bulunmuştur. Ancak bu temaslar bir sonuç vermemiştir ve Vietnamlılar Fransızlara karşı yeniden silaha sarılmak zorunda kalmışlardır...

Bütün ömrü boyunca Fransız, Japon ve Amerikan emperyalistlerine karşı savaşan Başkan Ho Si Minh, nihai zaferin çok yaklaştığı bir sırada bu dünyadan gectü. Ama hiç şüphe yok ki, Vietnam halkın Amerikan emperyalizmini çok yakında kesinlikle yurdandan kovacağı bilerek huzur içinde hayata gözlerini yumdu.

● Fransızlarla görüşmelerin başarısızlığı sonucundan sonra Ho Si Minh tekrar direnme savaşını başlatmış ve ormanlar içerisinde Başkomutan Giap ile birlikte gerilla hareketlerini hizmet etmiştir.

Büyük devrimci Ho Si Minh aynı zamanda nassas ve şair ruhluları bir insanı. Hapishanede iken vazdigı şiirlerinden birinde söyleyordu:

Ne yuzelerde ve göklerde
Ne kral ne padışan.
Sen yalnız üçüncü bir kilometre tasın,
Kenarında bir tozlu yolun
Geçerirsün doğru yönü gelip gecenere.
Bu de yolumu yitirsem gariplere,
Kılıçumsunmez buncas vaptıkların.
Bilen bilir kıymetini.
Korkma unutulmazsun.

Evet, sadece Vietnam halkı değil, tüm dünya halkları O'nun kıymetini bilmektedir. O unutulacak bir insan değildir. Tüm insanların kalbinde ebediyen yaşayacaktır.

ÜÇÜZ

Denktaş çetesesi, devrimci Türkleri nasıl öldürdü?

Kıbrıs'ta işlenen cinayetler

EMPERYALİZMİN dünyada çıkarlarını sürdürmekte kullandığı en etkin araç, «Böl ve Yönet» politikasıdır. ANT'ta zaman zaman belgelerle açıkladığımız gibi, bu politikanın en belirgin tezahürüsünün görüldüğü yerlerden biri de Kıbrıs'tır.

Bilindiği gibi, ikinci Dünya Savaşı'ndan sonra, bütün sömürgeciler birlikte Kıbrıs'ta da İngiliz sömürgesine karşı mücadele adamaklı şiddetle, iki cemaatin bir arada barış içinde yaşayabileceğü üslerden ve yabancı etkilerden arınmış bir Kıbrıs için devrimci Türkler de mücadelenin ön saflarında yer almışlardır.

Kıbrıs haklarının bir bütün halinde verdikleri bu mücadelede Kıbrıs'ta kısa zamanda emperyalizmi yenilgiye uğratacaklarını gören Ingiltere, Amerikan emperyalizminin de desteğiyle, Kıbrıs'taki İngiliz Türk ve Türk liderlerini de alet ederek «Böl ve Yönet» politikasını bütün cırınlığıyla uygulamaya başlamıştır. Grivas gibi Irkçı ve faşist Rum liderleri şoven bir zihniyetle Kıbrıs Türklerine karşı düşmanca bir tutum takınırken,

Fazıl Küçük, Rauf Denktaş gibi İşbirlikçi Türk liderleri de, İngilizlerin tezvik ve tahrirleri neticesinde «Türk ve Rum haklarının barış içinde bir arada yaşama ve tam bağımsız bir Kıbrıs kurma» mücadelenin karşısında yer almışlardır.

Amerikan emperyalizminin magası DP iktidarı da, emperyalizmin çıkarlarına hizmet eden bu tutumlarında İşbirlikçi Kıbrıs Türk liderlerini bütün imkanlarıyla desteklemiştir.

Arkalarını sömürge idaresine ve DP iktidarına dayayarak demagoji yolu ile ve faşist metodları Kıbrıs Türk toplumunu tahakküm altına alan bir avuç macera düşkünlü ve faşist zihniyetli politikacı, «Tüm ada haklarının en büyük düşmanının Ingiliz emperyalizmi olduğunu ve ona karşı ortak savaş verilmesi gerekliliğinin hakikârın bütün muhaliflerini yoketmek üzere 1 Mayıs 1958'de kanlı bir terör devri açmışlardır.

1958'de Kıbrıs işçilerinin 1 Mayıs Bayramı gösterilerine yüzlerce Türk işçi de katılmıştır. Ellerde Türk ve Yunan milli bayrakları olduğu halde 1 Mayıs şiarlarını haykırarak yürüyen Türk ve Rum işçileri, işçi sınıfının hak ve çıkarları için hep beraber, omuz omuza savaş yürütmede azimli oldularını açıklamışlardır.

Bu ortak hareket, emperyalistleri ve İşbirlikçileriniulgına döndürmüştür, aynı gün İşbirlikçilerden Fazıl Küçük, bir autuk vererek «komünistlere, şiddetle çatmış Rum aleyhisi dögmeli duygularını tahrîk etmiştir. Bu konuşmanın yapıldığı günün gecesi Denktaş'ın adamlarından müteşekkîl bir grup, Lefkose Türk Eğitim-Spor Kulübü'ndü basarak yağma etmişler, her şeyi yakıp yıkmışlar, üyelerine de «Rumlara satılmış» damgasını vurmışlardır. Sömürge idaresi polisinin gözü önünde işlenen bu çapulculukun tek bir suçlusu bile yakalanmamış, kimse sorumlu tutulmamıştır.

İste Küçük'ün konuşması ve onu izleyen bu olay, ilerici, demokratik duşünceli ve anti-emperyalist Türkleri ezmek, yoketmek için bir işaret olmuştur.

Bundan sonra Kıbrıs'ta ilerici Türklera karşı seri cinayetler birbirini kovalımğa başlamıştır.

Kıbrıs'taki devrimci Türklerin öldürülmesinde en büyük rolü oynayan Rauf Denktaş

AHMET GURKAN
— Denktaş'ın kurbanlarından —

AYHAN HİKMET
— Öldürülen devrimci gazeteci —

ZAFER
İŞÇİLER İŞKURUMA

DEN MEKTUP

Sevgili ZAFER Okuyucuları:

Kendi kendilerine gelin - güvey olurcasına, kendi kendilerine lider süsü vererek, parti kurup Kıbrıs Türkü adına söz söylemek yetisini kendi kendilerine verdiklerini sanan iki Komünist satılmış zavallı, İbrahim Aziz ve Nurettin Seferoğlu, zaman zaman boyalarından büyük ifâ ederek, akıljarının ermediği işlere boyunca sokmaktadır.

İşbirlikçi Zafer Gazetesi de, «Solec Türklerin Temizlenmesi harekatını itiraf ediyor

İrede çalışmaktadır ve dâirede dışarıda herhangi bir görevi yoktu. Ancak, İbrahim gerek köyü Bodamyada ve gerekse diğer yerlerde sâcûlüğün aşırı müdafâasını yaparak, fikirlerini etrafındaki gençlere de aşılamaya çalışıyordu.

1957-58 yıllarında Solec Türklerin temizlenmesi hareketi sırasında İbrahim, Seferoğlu ile birlikte Rum kerimine gecerek Solec İşçi Birliklerine sığındı. Orada, gerekli pasaport ve eyràkı hazırladıktan sonra İşçi

Suikastlar

İlk öldürme teşebbüsü 22 Mayıs 1958'de Kıbrıs İşçi Federasyonu Türk Şubesi Başkanı Ahmet Sadi'ye karşı yapılmıştır. Ahmet Sadi evinden çıkarılırken, kapısı önünde bulunduğu sırada Rauf Denktaş'ın üç adamı tarafından ates yağmuruna tutulmuştur. Yanında bulunan eşi yardımına yetişip Ahmet Sadi'yi bedeniyle korumaya çalıştığı zaman suikastçiler, silahlarını himayesiz kadının üzerine bogalmışlardır ve her ikisini de kan revan içinde bırakarak kaçmışlardır. Ama bir tesadüf eseri, ağır yaralanmalarına rağmen, her ikisi de ölümü atlatabilmişlerdir.

Ertesi gün bu başarıızın cinayet teşebbüsünü protesto için Lefkoge'de büyük bir işçi mitingi düzenlenmiştir. Mitingte söz alan bir Türk konușmacı, Türk ve Rum işçilerinin birlik ve beraberliğini, barış içinde birlikte yaşamalarını darbelemege, parçalamaga yeltenen sömürgecilerin ve yerli organiârin içyzünü ortaya koymuştur.

Bu kanlı olaydan sonra, hayatıñ hiçbir şekilde güvenlik altında olmadığını gören Ahmet Sadi, aileyle birlikte Kıbrıs'tan göçetmek zorunda kalmıştır.

Ahmet Sadi'yi öldürme teşebbüsünden iki gün sonra, 24 Mayıs günü saat 10:45'te Lefkose Türk semtinin tam merkezinde silahlı Türkler, herkesin gözü önünde Fazıl Onder'i vurmuşlardır. Jender kana boğulup yuvarlanırken, Rauf Denktaş'ın adamları, kana ile sırtına indirdikleri yeni bir darbeden sonra, ölümünden emin olmak için - yanı Ahmet Sadi gibi sağ kalmasın diye - üzerinde silahları boşaltmaya devam etmişlerdir.

İşlenen bu yeni cinayetin kurbanı, 1955'te sömürgeciler tarafından katilan demokratik «Inkolapçı» Gazetesi'nin sahibi ve yazı işleri müdürü idi. Fazıl Onder, «Inkolapçı» Gazetesi'nin sütunlarında, Türk ve Rum halklarının sömürgecilere karşı antiemperyalist bir cephe birleşmeleri ve birlikte mücadele etmeleri görüşünü savunuyordu. İşte bu faaliyetinden dolayı emperyalizm ve yerli ugakları tarafından ortadan kaldırılmıştır. Oldurıldığı zaman 32

yaşında olan Onder, geride eşini ve bir de oğulunu bırakmıştır.

Olaydan üç gün sonra Rauf Denktaş'ın faşist teşkilati bir drogör yaymayıarak, cinayetin kendileri tarafından işlendigini açıklaması ve Kıbrıs Rumları ile aynı örgütlerde yeralan bütün Türklerin aynı şekilde temizleneceği tehdidine bulunmuştur.

Katiller serbest, cezasızdır... Cinayet devam etmektedir...

29 Mayıs 1958'de de, henüz yirmi yaşındaki genç berber Ahmet Yahya, gece uykuda iken, aynı terör çetesinin adamları tarafından tabanca ile vurulmuştur. Ahmet Yahya, 1 Mayıs akşamı yakılıp yılanlı Türk Eğitim Kulübü Yönetim Kurulu üyelerindendi. O da, «komünist faaliyetçisi» iddiasıyla öldürülmuştur.

5 Haziran 1958'de de, altı yedi kişilik grup, İnşaat İşçileri Sendikası yönetim kurulundan Hasan Ali'ye saldırmıştır. Canını kurtarmak için tıslalara kaçan Hasan Ali'nin前身ı bırakmayan katiller, onu kurşun yağmuruna tutmuşlardır. Ancak kurşunlar isabet etmemiştir. Takatsız olarak yere yuvarlanınca katiller üzerrine çiğnâmlar ve vahşice dövmeye başlamışlardır. Hasan Ali dövüldükten, bu sendikaya bağlı kalmakla suçlandırmıştır.

Denktaş'ın terör teşkilatının bir hedefi de Leymosunlu berber Ahmet İbrahim olmuş, suikastçiler 30 Haziran 1958'de, «Türk ve Rum cemâstâlinin barış içinde birlikte yaşayabileceklerini söylediğinde 14 yaşındaki Ahmet İbrahim' de tabanca kurşunuyla katletmişlerdir.

Bir Rum müsesesinde çalışan Arif Hulusi Barudi ise önce tehdit mektuplarıyla yıldırılmak istenmiş, 3 Temmuz 1958'de de, Leymosun'da, Birinci Belediye Pazarı içinde bulunduğu sırada silahlı şahıslar tarafından kurşun yağmuruna tutulmuştur. Ancak attılan kurşuların hiçbir isabet etmediği için Arif Hulusi Barudi ölümden kurtulmuştur.

Bu cinayetler ve daha başka baskilar kargasında Kıbrıs Türkleri, bütün sendikalardan, çiftçi birlüklerinden ve benzeri kuruluşlardan ayrılmış, Rumlarla - her türlü ilgiyi kesmek, kendi kabuklarına çekilmek zonanda kalmışlardır. Denktaş'çı çete-

— Denktaş'ın kurbanlarından —

ÖLDÜRTÜLEN DEVRİMÇİ TÜRK LİDERİ KAVAZOĞLU

— Emperyalizme karşı mücadele etmenin kurbanı oldu —

nin diktatörlüğün boyun eğip susanlar, bu yüzükizici ve insanlık duş metodaları sonuclarından kendilerini kurtarabileceklerdir. Susmayanlar, susturulamayanlar ise ya öldürülmes yada vatani terkedip yabancı ülkelere sağlamak zorunda bırakılmışlardır.

Kıbrıs halkın bütünlüğünü bölmek, parçalamak ve adayı ikiye takısim etmek temeli üzerine düzenlenen mahut Zürih - Londra anıgazası Britanya sömürgecileri işte bu ortam içerisinde empoze etmişlerdir. İsgirlikçilerin bir «zafer» diye niteledikleri bu anlaşma, aslında iki cemaatin arasında daha da eşit, cemaat çatışmaları dolayısıyla İngiliz sömürgecilerini ve diğer NATO emperyalistlerini hakem durumuna sokarak Anglo - Amerikan emperyalizminin çıkarlarını sürdürmek amacıyla taşıyor-

Bu ortam içerisinde Denktaş ve kafşdarları, faşist metodalarla Türk cemaatinin başına diktatör kesilmiş, bütün Türk teşkilat ve kurumlarına, okullara ve basına el atmışlardır. Bütün bu kurumları, milli hisseleri tahrik edildiği ve cemaatler arasında düşmanlığın köküklendiği bilerek yapmışlardır.

Bu ortam içerisinde Denktaş ve

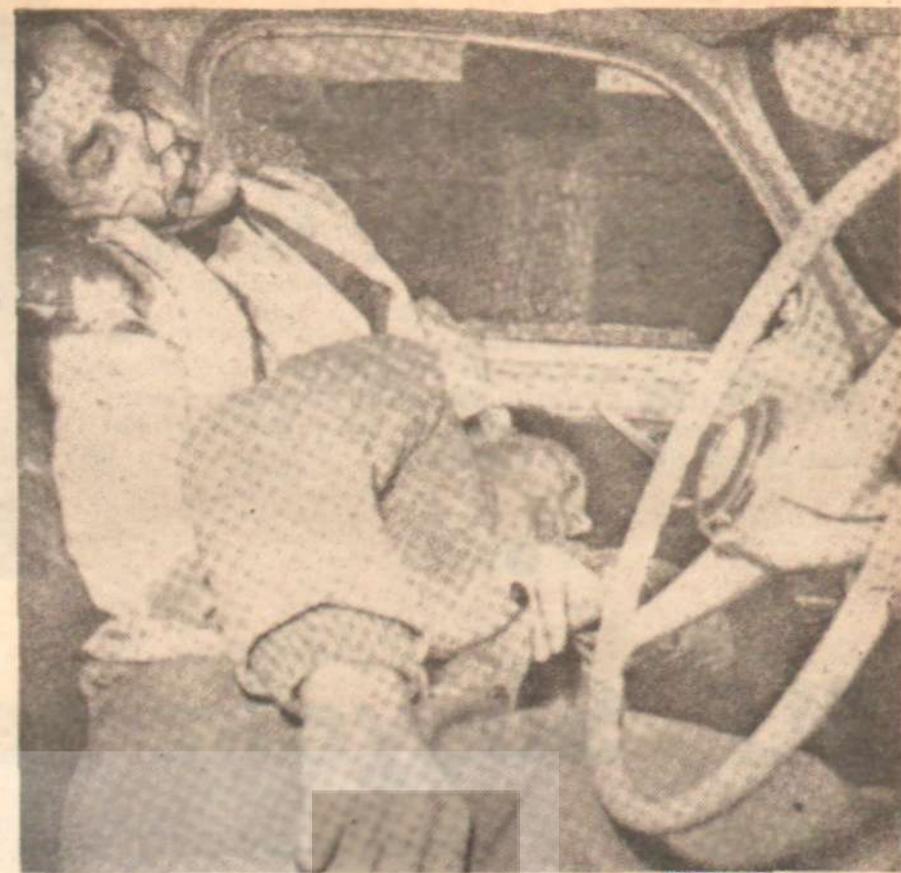
«Cumhuriyet» sertliğinin gün geçtikçe artması karşısında huzuru kaçıran Denktaş önce tehditlere girişmiş, 33 yaşındaki Ayhan Mustafa Hikmet ile 35 yaşındaki Ahmet Muzaffer Gürkan'ı bürosuna davet ederek, bu yayını sürdürdükleri takdirde hayatlarının tehlikeye düşeceğini bildirmiştir. İki gazetecinin bu tehdide kulak asırmaları üzerine her gün telefonla ve mektupla sayısız tehdit yağışına başlamıştır. Bütün bu gözdağı vermelere rağmen «Cumhuriyet» yılmamış ve mücadeleşini sürdürmüştür. Halkın «Cumhuriyet»e desteği de artmış, olagansızlığı karşısındaki maskeyi yakında indireceğini açıklayan bir yazı yayımlaması üzerine Denktaş'ın faşist kuvvetleri yıldırım sürtütle harekete geçmiştir. O gece karanlıkta yararlanan Denktaş'ın adamları Gürkan'ın avlusunda içinde pısuşa yatmışlardır. Akşam üzeri 8.30 raddelerinde dönen Gürkan'ın otomobilyle avuya girmiştir. Katiller bunun üzerine derhal silahlarını Gürkan'ın üzerine boşaltmışlar, kendisini otomobili içinde cansız bırakıp kaçmışlardır.

23 Haziran tarihli sayısında Cumhuriyet'in, iki toplumu birbirine düşürmek için planlar düzenleyen tehditi ve tahrikçilerin yüzündeki maskeyi yakında indireceğini açıklayan bir yazı yayımlaması üzerine Denktaş'ın faşist kuvvetleri yıldırım sürtütle harekete geçmiştir. O gece karanlıkta yararlanan Denktaş'ın adamları Gürkan'ın avlusunda içinde pısuşa yatmışlardır. Akşam üzeri 8.30 raddelerinde dönen Gürkan'ın otomobilyle avuya girmiştir. Katiller bunun üzerine derhal silahlarını Gürkan'ın üzerine boşaltmışlar, kendisini otomobili içinde cansız bırakıp kaçmışlardır.

Katiller, aynı gece penceresinden aşarak Ayhan Mustafa Hikmet'in yatağı odasına girmişler, uyumakta olan gazeteciyi, aynı odada yatmaktadır olan karısının ve iki çocugunun gözleri önünde sekiz kurşuna öldürmüştürler.

Aynı gece işlenen çift cinayet, bütün adada büyük inflaj yaratmış, Kıbrıs Türklerine gerçekleri ve gerçek kurtuluş yolunu göstermeye başlamış, Denktaş-Küçük diktasına karşı savaş açmıştır. Bu gazetenin sahipleri, aynı zamanda muhalif Halk Partisi'nin yöneticileri olan Avukat Ayhan Mustafa Hikmet ve Avukat Ahmet Muzaffer Gürkan'dır.

Kıbrıs Müftüsü Dana Efendi ve Türkiye'nin Lefkoşa Büyükelçisi Emin

DENKTAŞ'IN ÖLDÜRTTÜĞÜ KAVAZOĞLU KANLARI İÇİNDE
— Rum sendikacı ile birlikte tuzağa düşürüldü öldürüldü —

Dirvana da cinayeti şiddetle takib etmiştir. Bu tutumu yüzünden Dirvana'na Kıbrıs'ta kalması Denktaş-Küçük kılığını rahatsız etmiş ve Ankara ile yapılan temaslarından sonra geri çekilmeyi sağlanmıştır.

İki yürek - insanın ölümünden sonra, Kıbrıs Türklerinin tek gerçekçi sesi «Cumhuriyet»in yayınıni sürdürmesi mümkün olamamıştır.

fikirleri susturmak için Hitlercilerin Buchenwald toplama kampları gibi kamplarda kullandıkları içreng ve canavar metodları kullanıyorlar. Demokrat düşünceli gazetecileri geçenin karanlığından istifade ederek tabanca ile öldürüyorlar, iki toplumun bir arada yaşayabildiğini beyan edenleri karanlık odalara kapayarak, basma siyah maske geçirerek demirden ve kurşundan yaptıkları aletlerle dövüyorlar. Biz bu işkenceleri her zaman ve her yerde ispat etmeye hazırız.

Emperyalizm iste bunu kabul edmez ve onların hizmetindeki faşist Türk liderleri buna göz yumamazdı. Kavazoğlu'nun da ağız kapatılmış, sesi bastırılmıştı.

Bu amaçla sinsice bir plan hazırlanmış, onunla işbirliği yapma maskesi altında irtibata geçen bazı kişiler tarafından tuzağa düşürülmüştür.

Derviş Kavazoğlu, sendikacılık arkadaşlarından Kosta Migali ile otomobile Lefkoşa'den Larnaka'ya gitmekten, 11 Nisan 1965 günü saat 10.30'da otomatik silahları kısa mesafeden taramıştır. Olaydan iki üç saat sonra oradan gelen Barış Gücü kuvvetleri, iki arkadaşın cesetlerini otomobil içinde kucaklaşmış olarak bulmuşlardır.

Bu cinayet de bütün Kıbrıs'ta ve Türkler arasında büyük tepki yaratmıştır. Bu tepkiler karşısında Denktaş-Küçük çetesini, işlenen cinayetin sorumluluğunu baskalarına yüklemeye başlıyorlardı.

Ne var ki, bütün bu cinayetlerin Küçük - Denktaş çetesi tarafından, hem de milliyetçi Türkleri aldatıp kullanarak işlediği bütünlüklerin tarafından bilinmemektedir. Nitekim bu sayfada fotokopisini yayınladığımız Zafer Gazetesi'nin yazısında da «Selcu Türkleri temizleme harekatından açık açık söz edilmektedir.

Kıbrıs'ta her iki cemaatin barış içinde bir arada yaşaması ve emperyalizme karşı ortak savaş vermesi için mücadele eden bu devrimci Türklerin hakk olup olmadığını zaman gösterecektir. Hemen şunu belirtelim ki, iki cemaatin bir arada yaşamaması istedikleri için bu devrimci Türkleri öldürür Denktaş - Küçük kılığı de olayların gelişimi karşısında kafalarını gerçegin sert kayalarına vurmuşlar ve cemaatler arası görğmeleri kabul etmek zorunda kalmışlardır.

Emperyalizmin dümensuyunda diktalarını kan ve terörle yürüten Denktaş - Küçük çetesi, gerçekler birer birer ağıza çıktıktan sonra halka tarafından ve adil şekilde yargılanacak ve tarih içinde müstahak oldukları mevkie oturtulacaklardır.

Citte cinayet

İsgirlikçilerin bu tekrarına rağmen, Kıbrıs'ta anti - emperyalist ve devrimci bir ses yeniden duyulmaya başlamıştır. 1955'te sömürgecilerin kapatıldığı «İnkılapçısı» Gazetesi'nin yerini dolduran «Cumhuriyet» Gazetesi gün geçtikçe kuvvetlenmeye, Kıbrıs Türklerine gerçekleri ve gerçek kurtuluş yolunu göstermeye başlamış, Denktaş-Küçük diktasına karşı savaş açmıştır. Bu gazetenin sahipleri, aynı zamanda muhalif Halk Partisi'nin yöneticileri olan Avukat Ayhan Mustafa Hikmet ve Avukat Ahmet Muzaffer Gürkan'dır.

Habesistan'a karşı ulusal kurtuluş savası veren Eritre'ye dünyada ikinci defa gitmiş olan Türk gazetecisi, arkadaşımız ARSLAN MENGÜC, geçen haftaki yazısında Habesistan'ın genel durumunu, kilise ve ağaların nüfuzunu, Haile Selasiye'nin diktasını, Eritre Sorunu'nu, emperyalist devletlerin kirli oyularını açıklamıştı. MENGÜC, bu haftaki yazısında ERITRE ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ'nin ve ERITRE ULUSAL KURTULUŞ ORDUSU'nun yapısını incelemekte, Eritre tecrübesinden yararlanarak Türkiye'deki devrimci mücadele ile ilgili görlülerini açıklamaktadır.

ERİTRE KURTULUŞ CEPHESİ

ELF, Sosyalizme yünelebilir mi?

Arslan MENGÜC

— Stockholm'den yazıyor —

ELF'in diğer ahlaklılaşmış kurtuluş cephelarından olan en ilginç ayrıntı, kurtuluş cephesinin değişik siyasi parti ve örgütlerden oluşmamış olmasıdır. Bunun tek nedeni ise, silkedeki bütün örgütlerin yıllar önceki yasaqlanmasıdır.

ELF'in en yüksek organı kongre olup 12 üyeden oluşur. Yürütme organı ise 9 üyeden oluşan merkez komitesidir. Merkez komitesi üyeleri eylemlerini aksatmadan yürütmek için komşu Arap ülkelerine dağılmışlardır. Ama Hartum için ELF'in genel merkezi olduğunu söyleyebiliriz. Bu arada Şam'a da ELF'in dünyaya açılan bir penceresi gözle ile baktırılabilir. İdris Muhammet Adem'in başkanı, Tedla Bairu'nun da ikinci başkan olduğu ELF'deki gerçek beynin ise genç bir avukat olan Osman Gaidos ile Ahmet Haşim'dır. Dahı Kahire'de öğrenci iken ELF'e katılan bu üç lider sonraları Hartum'a gelerek devrimin gerçek sorumluluğunu üzerlerine almışlardır.

ELF önce kendi örgütünü Eritre içinde ve dışında tamamlamış, giderek üyelerini ikinci bir örgütleme ile ELF'e bağlı örgütlerde sokmuştur. Bunların arasında geçen sonbahar kurulan Eritre Öğrenci Federasyonu (E.S.F.), işçi sendikaları ile milis örgütlerini sayabiliriz. Bunların dışında ELF'in bel kemigi olan ve Osman Gaidos'un Merkez komitesine karşı sorumlu olduğu bir de Eritre Kurtuluş Ordusu (E.L.A.) vardır.

Kurtuluş Ordusu

Bugün 10 bin kişilik bir gerilla ordusu olan E.L.A. için ülkenin büyük bir kısmını kontrol altında tutmaktadır diyebiliriz. Yalnız E.L.A. bugüne dek şehirlerde hizlarda bulunmakta kaçınmış, daha çok dağlık taşra ve köylüklerde etkisini göstermiştir. Özellikle 1964-65 ve 67 yıllarında şehirlerde topu imha hareketlerine giren Habesistan'ın ordusu, E.L.A.'yı, birçok cana mal olan şehirlerin alınması gibi hareketlerde bulunmaktan alıkoymuştur. Buna karşılık E.L.A. şehirlerde, «fedai» diye adlandırılan ve Suriye'de özel eğitim görmüş olan asker-

leri ile gerekli işlemleri yapmakta, casusları, davaya ihanet edenleri temizlemektedir.

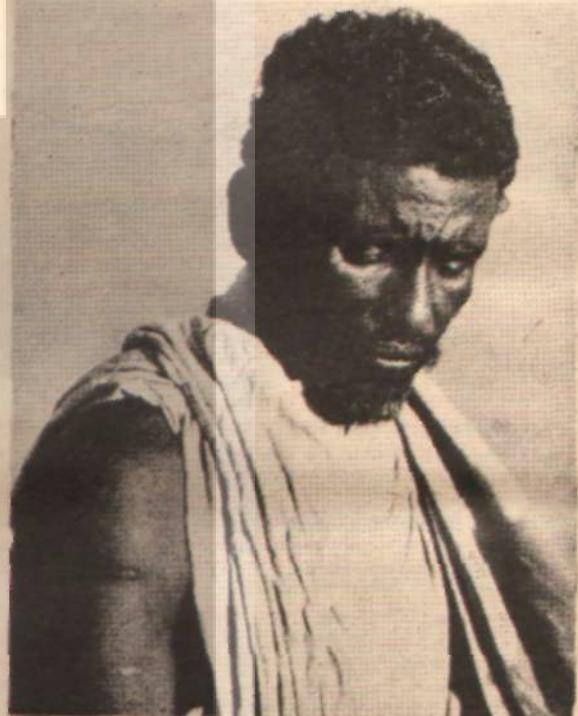
Onceki tek bir merkezden yönetilen E.L.A., gerillanın büyümüşle 5 bölgeye ayrılmıştır. Cezayir Kurtuluş Cephesi'ndeki bölgelerin dağılıma çok benzeyen bu taktik önceki düşman kuvvetlerinin dağılmastına, bütünü ülkey boyunca bir direniş ve kurtuluş cephesinin büyümesine yol açmaktadır. «Vilayet» denilen bu askeri bölgelerden birincisi devrimin başlığı olmuştur. Her vilayetin birer vilayet komitesi olup MK'ne bağlı olarak görevlerini sürdürürler. Vilayetler de, kendi aralarında ayrıca 5 bölüğü oluşturur. Yalnız böyük komiteleri kendi bağlı oldukları vilayet komitelerine karşı sorumludurlar. Ve ortalamada her vilayette 2 bin asker bulunmaktadır.

ELF ile E.L.A. arasındaki siyasi propaganda işleri, vilayet ve bölgelerdeki siyasi komiserler tarafından yürütülür. Yada bir başka deyişle siyasi komiserlerin başlica görevlerini ordu

ve halk arasındaki birlik ve beraberliğin sağlanması, merkez komitesi (MK) kararlarının duyuulması, açıklanması olarak özetleyebiliriz.

E.L.A., her gerilla hareketinde olduğu gibi, silah ve cephane sorununda düşman birliklerini önemli bir kaynak olarak bilmemektedir. Başlangıçta yalnız düşmandan alınan silah ile savasan Eritreliler sonraları Sovyet ve Çek silahlarına kavuşmuştur. 1964'den beri gelenekte olan bu silah yardımına 1967'de Çin yardım da eklenmiştir. Hafif silahlarla donatılmış olan E.L.A.'nın en yoğun çalışma mevsimi Haziran - Eylül ayları arasındaki yağmur mevsimine rastlar. Ardı arkası kesilmeksızın haftalarca süren yağmur, Habesistan'ın birliklerinin birbirleriyle ilişkilerinin kopmasına neden olmaktadır, bozgun kaçınılmaz hale gelmektedir.

Habesistan
Ordusu,
Eritre
Kurtuluş
Hareketine
yardımcı
olan Eritre'li
köylüler her
türlü işkence
ve zulmü
yapmaktadır.

Göçmenler

Sudan'ın doğusunda, Eritre'li göçmenlerle dolu iki şehir vardır. Birinci yüz yıl boyunca Eritre'ye pazarlık, ticaret merkezi yapmış olan Kassala, diğerinin bir nehir yakınına yakın Gederef...

1964-65 ve özellikle 1967 yıllarında Habesistan'ın orduları Eritre'de karşı hücumu geçmiştir. Bu askeri bir anlayıştan çok, yerli halkın gözden korkutmak için yapılan teröden başka bir sey degildi. E.L.A.'yı izole etmek için dağ köylülerine işkence yapıyordu. Onceki E.L.A.'da savaşanların aileleri, E.L.A.'ya yardım edenler asırlar, giderek işkence ve baskı bütünü köylülerde karşı olmaya başlamıştı. Oyle ki, 1967'de yalnız birinci vilayette yakılıp yakılan köylerin sayısı 300'ü geçiyordu. Yakılan tarlalar ve hasır çadırılar yetmiyormuş gibi Eritre köylerine bir de hayvanlarına el konuluyordu. «Komando» denilen ve ayda 15 Habesistan doları aylık alan anti-gerilla birlikleri, İsrail'i subaylar tarafından yetiştiriliyor, ellerindeki Amerikan silahları ile hayvan soygunları düzenliyorlardı. 1967 yazında Gash nehrinde suların hayvanlarını 30 bini tam

bir hafta içinde Habesistan'a kaçırmıştı.

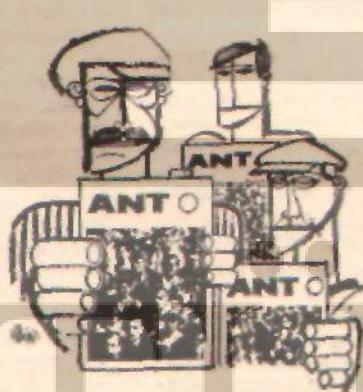
Belki Eritre'li bütün bunlara göğüs gerip kendi topraklarında kalacaklardır. Ama erkeklerin E.L.A.'da savastığı yada öldüründüğü öğrenilip kadınlar ve kızların da toplu olarak köy meydanında zorda trızlarına gelince Eritre yaşamı bir yer oldu dağ köylüleri için. Suluğu emin yerlerde, yanı Sudan'da alıma başladılar...

Bugün sayıları tam olarak bilinmemekle beraber 150-200 bin Eritre'li göçmen olduğu sunuluyor Sudan'da. Ve bunlardan yalnız 35 bini kendilerini resmi makamlara bildirmiş, geri kalanlar hiç bir seyden habersiz yaşıyor gibidir.

Kendi kendilerini geçindirecek ne toprağı ne de hayvanı olan Eritre'li ölümlere çukan ilk Sudan toprağına çadırılarını, sazdan kulibelerini dikkimler. Kassala, bir yanardagın etegine kurulmuş eski bir şehir. Dağın Eritre'ye bakan yamaclarından başlıyan göçmen kampları taa 40 km, ötedeki Eritre sınısına dek uzanıyor. Göz alabiligine uzanan düzülükte binlerce saz kulibe - çadır... Çocuklar, kadınlar ve kocamış erkekler kampların belli başlı sahaları... Bir de tek tük rastlanan eşekler ve birkaç deve...

Birleşmiş Milletler göçmen sorununu bir aralık ele almış. Sadaka kabilinden kayıt 35 bin göçmenle verilen 10 bin İngiliz paund'u. Bölüstüdürün mü bu parayı 35 bine, adamın eline iki günlük ekmek parası bile zor gelebilir. Karınları sis sis, kocaman karılı çiplak çocukların, sığınan ve tozun altında koşusmadan, oynamadan duruyorlar bittiği gün. Ne giriyor ki garibanları karınlarına zaten. Açıklı bellerini bükmiş göçmenlerin. Kocaları öldürülün gecelerini sattı - o da pek kolay değil - bir iki lokma ekmeği bulabiliyorlar. Yoksullüğün memleketi yok. Dilleri, dinleri, renkleri başka olan böyle çocuklara dünyasında her köşesinde rastlıyoruz. Ve dinleri, dilleri, renkleri başka bir avuç sömürücü ise yeni yeni soygunlar için Avrupa'nın büyük otellerine gelip pazarlık ediyor. Ve öte yandan dilleri, dinleri ve renkleri apayı milyonlar dünyasının dört bir ayrı köşesinde aynı sarıkyı söyleyebiliyor...

Dünyanın dört bir köşesinde milyonlara aydın, devrimci, usanç bilmeksiz kurtuluş savalarından söz açıyor. Vietnam halkının Amerikan emperyalizmine karşı olan kavgası, bir «Kıbaşının doğusu ve Cezayir»'nın o unutulmaz «NLF»'sı

ANT'a abone olunuz, abone bulunuz!

Yıllık 44 lira
6 aylık 22 lira
3 aylık 11 lira

Libya'daki darbeciler Amerikayı kovacak mı?

Geçen hafta Libya ve Brezilya'da iki askeri darbe yapılmış, her iki ülkeye de yönetim aynı günden askeri cuntalar eline geçmiştir.

Libya'daki darbe, kral Idris El Sunus'un Türkiye'de, *statüde* bulunduğu bir dönemde başarılı olmuştur. Bütün kraliyet rejimlerinin mukadder akibetine uğrayan Sunus adına «kral naipliği» yapan veliaht Prens Eridha El Sunus, hemen taht üzerindeki haklarından resmen feragat ettiğini belirtmiş, halkın yeni rejimi desteklemeye çağrılmıştır.

Ulkesi dışında adı hemen hemen hiç duyulmamış bir bir subay olan Albay Sadreddin Ebu Çuirek başkanlığında cuntaya, ilk radyo yayınılarında bir yandan Libya'nın «Sosyalist bir Cumhuriyet» olduğunu, «Devrimin özgürlük ve sosyalizm için yapıldığını ifade ederken, öteyandan ülkedeki Amerikan işçilerine, Londra ve Washington ile yapılan anlaşmalara saygı olunacağımı belirtmiştir.

Bu gelişik ifadeler, iki milyon nüfusu ve gelirinin yüzde 90'ını yabancı şirketler tarafından işletilen petrolden sağlanan Libya'da, «geçmiş» sayılan bir darbe ile iktidara gelen Cuntanın, ülkedeki ekonomik hayatı felce uğratmamak için kullandığı bir taktik olarak nitelenmektedir.

Gerçekten, Amerika, Sovyetler Birliği ve Venezuela'dan sonra dünyadaki petrol üretiminde dördüncü olan Libya'da yılda 100 milyon tona yakın petrol ve önemli ölçüde tabii gaz üretmektedir. Petrol üretimi, genellikle Amerikan ve İngiliz menseli 40 kadar yabancı şirketin elindedir. Bu petrolleri işletebilecek yerli eleman yoktur. Petrolden Libya'nın kazancı sadece 1967'de 960 milyon doları bulmuştur. Sunus, yalnız Libya'nın petrollerini emperyalistler emrine vermekle kalmamış, örneğin 1953'te imzalanan bir anlaşma ile ülkenin dış tecavüzlere karşı savunulması İngiltere'ye bırakmıştır. Bu «satışlardan sağlanan dolarlar doğrudan doğruya kral ve hanedanın milyarları aşan servetlerine eklenmekte, ülkenin asıl sahibi olan Libya halkı ise ancak emperyalistlerin ve kralın «ihsane» oranında gelir sağlayabilmektedir.

Yeni Libya yönetimini ilk tanıyan Irak hükümeti olmustur. Irak Devrim Konseyi'nin Bağdat radyosunda yayınlanan bildirisine göre Libya'daki yeni yönetim, Arap İlerici hareketinin amacıları olan «Birlik, özgürlük ve sosyalizm» benimsediği için derhal tanımıştır.

Yeni rejimin birçok iç ve dış engellerle karşılaşacağı muhakkaktır. Gerek yöneticilerin, gerekse halkın sağlam bir devrimci çizgide yüreklere için bütün bu engelleri başarıyla aşmaları gerekmektedir. Bu, yalnız Libya'nın değil, bağımsızlık savaşları veren tüm Afrika uluslararası geleceği yönünden önemlidir. Nitekim Libya'daki hareket, şimdiden komşusu Tunus'un «gardrop devrimcisiz Burgiba'sını ve Burgiba rejimini tehdit etmektedir.

Sûrası şimdiden kesinlikle ifade edilebilir ki, Libya'daki darbe, ülkede bundan sonra uygulanacak rejim ne olursa olsun, Akdeniz'deki Amerikan hegemonyasına ve taçlı emperyalizm işbirlikçilerine indirimli bir darbedir. Nitekim, yerli işbirlikçilerin pek samimi dostu olan ve akitini bildiği için servetinin yarım milyarlık kısmını yanında taşıyan Sunus, darbenin ertesi günü gazetecilerden kaçırılarak özel bir vafia Pire'ye hareket etmiştir.

Ote yandan, Brezilya'da da yönetim, Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri komutanlarından kurulu bir askeri cuntaya eline geçmiştir. Halkın oyıyla işbaşına gelmiş olan Goulard'ı devirerek emperyalizm maşası Castello Branco'nun, sonra da Arturo Costa E Silva'nın iktidara gelmesini sağlayan fasist Brezilya ordusunun, Silva bir beyin kanaması geçirdikten sonra hemen darbe yapmasını nedeni, yetkilerin Başkan yardımcısı Pedro Aleira'ya geçmesidir. Ordu bir sivilin işbaşına gelmesine tahammül edememiştir. Üçlü cuntaya eski rejimin dış politikasını uygulayacağını, Costa E Silva'nın anayasayı ve parlamenteri geri getirmek teşebbüslerinin sözkonusu olmadığını açıklamıştır. Gercekte ne Silva gibi bir diktatörün, ne de fasist ordunun Brezilya halkın sorunlarına çözüm yolunu getirmesi beklenemez. Latin Amerika'nın, Brezilya'nın halkları gerçek kurtuluşun hangi yönde olduğunu epeydir anlamışlar ve kurdukları gerilla örgütleriyle ulusal bağımsızlık savaşlarına başlamışlardır. Muhakkak ki Brezilya'daki askeri cuntanın ömrü de pek kısa olacaktır.

yoldan sosyalizme geçerler diye. Ve bir ELF lideri, Tedla Bairu yaptığı basın toplantısında söyle diyor: «Biz komünist değiliz. Evet komünistler bugün bize silah veriyorlar ama bize başkası yardım eli uzatmıyor ki». Ve Tedla Bairu, Amerika'nın dünyadaki en büyük radar ve dinième üslerinden biri olan Asmara'daki işler için «Amerikalı dostlarımız üslerini elbette kuruyorlar. Biz Amerika'ya karşı değil, İmparatora karşı savıyoruz.» Eritre halk kendi bağımsızlığını istiyor. Ve bir gün zeytuni

ERİTRE KURTULUŞ ORDUSU GERILLACILARI
— 10 bin gerillaci bağımsızlık için savaşıyor —

bizleri kimi yerde iyimser kılmak, kimi de gerçekçi olmaktan uzak bir devrim stratejisi çizmemize neden oluyor.

Sonuç

Büyükk bir rahatlık ve kıvancyla - ve biraz da sovenizmin bilincaltı etkileriyle - Biz, diyoruz, Türkler dünyadaki ilk kurtuluş savaşını verdik. İşte Mustafa Kemal, işte devrimin ilk yılları... Ve tarih sayfalarından çıkarılmış yada yazdırılmışın bazı gerçekleri unutuyoruz. Kim bu Mustafa SUPHI? Ve ne oldu «Yeşil Ordusya? Ve giderek, beni yanmasam, sen yanmasam» diye haykırınların kemikleri üzerinde basarak ölüm, işkence, hapis ve yurttan uzak yaşamak ve ölmek zorunluğunda olanların bize bıraktığı sosyal birikimi unutup birbirimize giriyo-ruz.

Batı dünyasının hayramı olan Türkiyedeki komprador ve yönetici sınıfların bir yerde kuraldan fazla kuralçı plup dünyadan hiç bir yerinde eğine raslanmamış bir yasağını bile unutuyoruz. 1924'de Rauf Orbay hükümeti zamanından beri yasaklı-

nan devrimci emekçi örgütleri... Ve öte yandan israrla sözde bile devrimci olamayan CHP'lilerle yapılmak istenen gerdek. Sanki köy enstüillerine, 141-142'ye dek bütün yasakları başımızın fizerinde demoklesin kılıcı gibi sallandıranlar CHP'liler ve ondan çokma diğer burjuva partileri değilmiş gibi... Ve bir yerde kör şeytan ister istemez dörtüyor bizi. Neden bir Şadi Alkış, yıllar öncesinden bir savaş arkadaşımız olan Osman Arolatlar, Alpay Kabacıklar için bu savecları insafsızca hapis cezaları isterler ve hapislere koymalar...

Evet, Ulusal Kurtuluş Savasları bir yerde ünit verici, giderek emperyalizmin sömürü alamını daralttığı için ve kapitalist olmayan bir yoldan kalkınma ile sosyalizme gecebilme olanaklarını olduğundan bizleri sevindiriyor. Yalnız sorun sosyalist bir birikimin omadığı topluluklarada küçük burjuvaların ilerici kesiminin yönetimindeki bir kurtuluş savaşında ilerliciliğine derecede olacağrı? İggiz ve yarı aç kitlelere bir kuru bayrak sunmak ve bir de esen artik flanca cumhuriyetin vatan dasısına demek yeterli mi?

HO ŚI MINH

Ho Śi Minh öldü.. O, hayatını Vatani için harcayan büyük bir Devrimciydi.. 79 yıllık ömrinde hiç bir zaman kendisi için yaşamadı. Kalbi hep halka için, sosyalizm için çarpıldı. Çağımızın bu büyük insanını Devrimci bir savaşın içinde bulunan bütün haklar bilineli, tanımıştı... Fransız yazarı JEAN LACOUTURE'ün kaleminden okuyacağınız «HO ŚI MINH» kitabı, Devrimcinin efsaneleşmiş hayatını anlatan, bütün dünyada yayımlanmış tek derili toplu eserdir. Yazıldığı dilden sonra ilk defa Türkçe'ye çevrilen bu kitapta ayrıca Ho' nun kuşa kağıda basılmış bir portresi de vardır.

PAYEL YAYINEVİ — P. K. 889 İSTANBUL

Ant Der: 651

Gerilinin kendisi her yanı ile bir okul olmadığı sürece, işgali ve köylü sınıfları adına bir bağırsızlık ulaşılabilirliğinden söz açmak pek iyimserlik oluyor.

Ve sınıf bilinçlenmesinin bir kenara atıldığı, yada ikinci planda kaldığı politik mücadelelerde başarı şüphe yok ki, mücadelenin dizginlerini elinde tutan sınıfın kendi çatılarından öteye gitmez.

Bugün Eritre'de binlerce insan silah altında. Bir bağımsızlığı Eritre peşinde 8 yıldan beri kurşun sıkıyorlar. Ve tamamı büyük burjuvaziden gelme olan öğrenciler Kahire ve Avrupa'nın diğer büyük şehirlerinde oturup Halle Selasiye'ye küfür ediyorlar. Şüphesiz her barıştan ve iyiden yana olanlar gibi, biz de onlarla birlikte II. Selasiye'ye basıyoruz küfür. Ne ülkelerine dönüyorlar, ne göçmen kamplarında bir kaç çocuğa iki kelimeçik yazı... Ve gerçekten devrimci bir yapıya sahip olan Habegistan Öğrenci Federasyonunun söyle bir sorunu insanı biraz düşündürüyor: Evet Eritre halkı İmparatora karşı bir halkın bir savaş sürdürürler. Yalnız Eritre'nin bir bağımsız ülke haline gelmesi Eritre halkının sorunlarını çözmeye yeterlik mi? 8 yıllık gerilla ordusu halka ne verdi? Dün fasist İtalyanlar ardından İngiliz kolonizatörlerle işbirliği yapanlar, sonra bir de İmparatordan *aliyakata* madalyası alanlar bugün ELF'in bagında. Dün halka bir şey vermemiş olanlar nasıl olur da yarının Eritre'sinde bir sosyalist düzeni kururlar?

Habesistanlı öğrenciler Eritre halkını bu savaşlarında destekliyorlar. Ama yukarıda söylediğim gibi. Az hem de çok az olan bir kapitalist olmayan

PİR SULTAN OLAYLARI HER BAKIMDAN TERTİPTİR!

Tunceli olaylarını mahallinde tetkik etmek üzere, TIP Genel Yönetim Kurulu üyesi Mehmet Ali Aslan'ın başkanlığında görevlendirilen 5 kişilik heyetin yaptığı incelemeler sonunda, olaylarda Tunceli Valisi ve Emniyet Müdürü ile diğer yöneticilerin sorumlulukları meydana çıkmıştır. Edinilen bu bilgiler ısgında, hadiseye bizzat İçişleri Bakanının elköymesi ve başta Tunceli Valisi olmak üzere, diğer sorumluların da derhal isten elektilirilmesi isteği havi, aşağıdakiler multimedya, TIP Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci tarafından İçişleri Bakanlığma sunulmuştur.

Olay: Halk Oyuncuları Tiyatrosu tarafından temsil edilmek istenen Pir Sultan Abdal oyununun 23.8.1969 günü Tunceli'de oynanması için Tunceli Valiliğine TIP İl Başkanı müvraat etmiştir.

Valilik oyunun oynanacağı güne kadar müracaata olumlu veya olumsuz herhangi bir cevap vermemiştir.

Oyunun yasaklanmasıma ihtimal veren organizatörler, 23.8.1969 gecesi için biletleri satın almışlardır.

Daha önce herhangi bir açıklama yapmamış Valilik, ancak temsilin verileceği gün oyunun yasaklandığını sözüyle olarak bildirmiştir; fakat Valinin imzasını taşıyan yazılı herhangi bir yasaklama kararı, ilgiliye tebliğ edilmemiştir.

Aynı gün TIP İl Başkanı Ali Gültakin ve arkadaşları, Sayın İçişleri Bakanına telefon ederek, biletler satınmış olduğundan oyunun yasaklanması üzücü oylara sebebiyet verebileceğini bildirmiştir ve Vilayete ahanan yasaklama kararının kaldırılmasını istemislerdir. Sayın Bakan, Vali ile görüşeceğini, oyunun oynanmasının temin edeceğini ve Valinin sonucu bizzat kendilerine bildireceğini söylemişlerdir. Fakat bu konuyu yapılığımı öğrenen Vali, Sayın Bakan'a muhatap olmamak için makamını terkedip arabasıyla uzaklaşmıştır. Ankara'dan açılan telefona cevap vermesi için aranmışsa da, bulunamamıştır.

Tunceli'ye gelen Halk Oyuncuları, oyunun oynanacağı sinema gitmeler; fakat Emniyet memurları oyunun yasaklandığını, bu bakımdan sinemanın kapatıldığını bildirmiştir. Halk yunocuları ve organizatörler, emniyet memurlarından yasaklama kararının gösterilmesini istemisler; bütün israrlara rağmen yasaklama kararı yalnız olarak gösterilmemiştir.

Ankara, İstanbul ve Türkiye'nin birçok illerinde aylarca

oynanmış bir oyunun, yazılı yasaklama kararı gösterilmeden, polisin sözü emriyle yasaklanılamayacağını ve sinemanın ise kapatılamayacağını ileri süren halk, oyunun oynanması için israr etmiştir.

Halkın galeyanını yarıştırmak amacıyla Türkiye İçi Partisi Milletvekili adayı adayı Avukat Kemal Burkay ve TIP İl Başkanı Ali Gültakin halkı sükunete davet eden konuşmalar yapmışlar ve halkın dağılmamasını istemişlerdir. Fakat bilet alan karabaklı halk kitlesi dağılmamakta direnmış ve sinemaya girmek istemiştir. Bunun üzerine vilayet Jandarma Kumandanı, jandarma kuvvetlerini celbederek, polisle halk arasında barikat kurmuştur.

Bu esnada, Valının Kemal Burkay ile görüşmek istediği söylemiş; Jandarma Kumandanı da Valiyle görüşmenin yararlı olacağını teklif etmiştir. Durumun gittikçe karıştığını gören Kemal Burkay teklifi kabul edip Vali Konağına doğru gitmiş, fakat yolda bir görevli, Valının karakola olduğunu bildirince, karakola gitmek üzere yolumu değiştirmiştir. Karakolun önüne gelindiğinde, sra halinde bekleyen polisler, Emniyet Müdürü, «Yakalayın, vurun» emrini vermiştir. Polisler Avukat Kemal Burkay'ın kollarından tutup içeri sürüklenebilmiştir. Kemal Burkay'un, «Ben karakola Vali belli görmeye geldim. Niçin beni sürüklüyorsun?» demesi fayda etmemiştir. Halkla nezarethaneye atılmıştır.

Bunu gören çevredekiler, Kemal Burkay'ı istemiş ve polisin aleyhine tezahürat yapmıştır. Emniyet Müdürü içerde ışıkları söndürüp ateş emri vermiş ve halk hedef alınarak ateş edilmiştir. Bu sırada karakolun kapısına kadar gelen Mehmet Kılan adındaki vatandaş, halk arasında yaygın bir şekilde ifade edildigine göre, bizzat Emniyet Müdürü tara-

findan öldürmüştür. Halktan birkaç kişi de yaralanmıştır. Aralarında 10 - 12 yaşlarında çocukların da bulunduğu 80 - 90 kişi nezarete alınmış; sabaha kadar en korkun işkence metodları uygulanmıştır. Evvela tekne - tokatla içeri alınmış, polisler tarafından yumruklu kıyassya dövülmüşler; sonra falakaya yatırılmış, bir taraftan ayaklarına birkaç çopla birden vurulurken, diğer taraftan saçlarından tutularak kafaları taş zemine çarplılmış; saçları, büyükleri yoluñmuş; mahrem yerlerine çop sokul-

muş; bazıları yere yatırlarak çığnenmiş ve tekme ile dövülmüşlerdir. Bu işkence yetmiyor gibi, dar bir koridorda sırtlarına binilmiş ve yere dökülen tuzlu suda, dayaktan sismiş çiplak ayaklarla gezdirilmişlerdir. Bu sırada yine sürekli olarak saçlarından tutulup enselerine vurulmuştur. En cırkin, en baygı küfürler ve manevi işkence usulleri de bunun yanında yer almıştır. Kadın oyunculara tecavüze yeltenilmiş; ayrıca bir jandarma takımı, tecavüz etmemesi için testim edilmişler fakat bir polis memurunun müdahalesi ile, bu cırkin olay sonuna kadar yürütülememiştir.

Tahkikati yürütmede hakim rol oynayan Emniyet Müdürü ve emniyet memurları, işkenceye maruz kalanlar hakkında

tanıklık yapabilecek durumda olanları sanık gösterip, aynı işkence metodlarını onlara da uygulamışlardır. Bu yüzden de işkenceye maruz kalanlar, tanıklık göstermek imkanından da yoksundurlar. Sadece Emniyet Müdürü ve emniyet memurları, jandarmalar tanık olarak dinlenebilirler. Bunlar da asıl suçlu oldukları için, işkenceye maruz kalan suçsuz insanlar aleyhine tanıklık yapmış ve tutuklanmalarını sağlanmışlardır.

Nazarette olan Avukat Kemal Burkay'ı ziyarete gitmek isteyen Tunceli Avukatlarından Hasan Kocademir, Süleyman Yıldırım nezarete alıp tehdit edilmişler ve ancak Savcının müdahaleyle serbest bırakılmışlardır.

Olay Tertiptir:

a) Türkiye'nin çeşitli illerinde aylarca kapalı giz oynanmış bir oyunun Tunceli'de yasaklanması, tamamen kanunsuzdur. Yasaklama kararı için, asayıq ve emniyet gereği ileri sürülmeli. Zira coğulluluğu alevi vatandaşların teşkil ettiği bir ilde, alevlerce seviliş sayılan bir ozanın hayatına alt oyunun oynanmasına hiç kimse karşı çıkamaz ve çıkmamıştır. Biletler satıldığı halde, piyesin oynanacağı gün yasaklanması, halkın tahrif etmiştir. Basireti bir idare adamı, her aldığı kararın muhitem neticelerini hesabetmekle mükelleftir. Halk Pir Sultan Abdal oyununun oynanmasını beklerken, keyfi bir kararla bundan mahrum edilince ve hele bu yasaklama kararını uygulamak için temsil yeri jandarma ve polis kordonuna alınanca; bunun, halkın tepki göstermeye itileceğii aşikardır. Filhakika olay da bu şekilde patlak vermiştir.

Tunceli Valisinin yukarıda açıkladığımız ve middebbir bir idare adamasına düşen görevi bilmemesi düşünülemeyeceğine göre, Tunceli Valisinin bir kasıta mahsusla hareket ettiği ortaya çıkmaktadır. Olayların gelişme seyri de bunu teyit etmiştir.

Doğu Anadolu ile ilgili

Doğu Anadolu doğumlu aydınlar yönünden günümüzde açıklanması gereken bir durum vardır.

Doğu Anadolu halkın dertlerini, problemlerini, istek ve düşüncelerini en iyi şekilde gene onun içinden çıkışlı aydınlar ifade edebilir ve kamuoyuna kazandırabilir. Ayrıca bu çalışma aydınların temel görevidir.

Doğu Anadolulular aydınlar halkın dertlerini, problemlerini belirtebilmek için çırpmakta, fakat yetkili kurumlar ve günlük basın bu aydınların seslerini duymamak için bütün kapıları örtmektedirler.

Bu, zamanı geçirilmeden yapılan bir tesbitir.

Demokrasinin şeali meseleleri Batı Anadolu için çözümlenmiş görünüyor. Fakat Doğu Anadoluda, demokrasinin şeali şartları daha ortaya konulmamış, tartışılmamıştır. Demokrasiyi samimi olarak inandıklarını söyleyen ve onu korumak istediklerini belirten basın ve diğer yetkili kurumlar Doğu Anadolu'da demokrasının şeali şartlarının gerçekleştirmemesinde kendi sorumluluk paylarını tartışmalıdır. Doğu Anadolu'da demokrasının şeali şartları ile ilgili hakları ve görevlerin yerine getirilmesi doğulu aydınların bugün biricik istek ve özlemleridir.

Doğu Anadoluda demokrasının şeali şartlarının sağlanması karşı ilgisiz kalan, hatta aydınların seslerini örtbas eden yetkili kurumlar ve basın, demokrasiye olan samimi inançlarını tarih öndeği nasıl ispat edebilirler? İşte bu soruya tarif düşerek sormak gereklidir.

Cünkü Doğu Anadolu'da demokrasının şeali şartlarının gerçekleştirilmemesi olması, hem Doğu Anadolu için, hem de bizzat Türkiye'deki demokratik düzen için başlıca tehlike kaynağıdır.

Nitekim, demokratik düzenden uzak bir yaşıntı içinde Doğu Anadolu hızla yokulsasmaktadır. Bu şartları ile Doğu Anadolu tepeden inmecilerin bir istah alanı haline getirmek istenilmektedir. Yakın tarihi izleyenler, Türkiye'de demokrasi dışı hareketlerin önce Doğu Anadolu'yu bir mesele haline getirdiğini, sonra bu bahane ile iktidarı kaptığım, ardından bütün Anadolu'daki devrimci güç ve örgütleri ezdi-

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır. Eskiz ve program hazırlanır. Objektif tavsiyelerde bulunulur. Tespit edilen programlar titizlikle yürütülür.

Çağaloğlu, Türkocağı Cad. no: 1, kat: 3
Telefon: 2766 00 - 2766 01, İstanbul

Başın: 60027/649

bir açıklama

ni, bu halkın nice yıllarını baskı ve korku içinde harcadıklarını iyi bilirler.

Doğu Anadolu gene bir mesele haline getirilmek istenmektedir. Doğu Anadolu hızla bir mesele haline getirilirken, bu içe sadece Doğu Anadolu'lu aydınlar uzak tutulmaya çalışmaktadır. Bu noktada demokrasiden yana olanları uyarmak isterim. Kamuoyu, tek yanlı yayınlar ve tertiplerle yarınlilik istenmektedir.

Doğu Anadolu halkın temel problemi, hızla yüksüllaşmasında, demokratik bir ortamda ifade ve çözüm yollarına bağlamaktır. Doğu Anadolu halkı demokrasi sevmektedir, yıllardır onu özlemiştir, dincekten elaman demmiştir. Tepeden inme darbelerin yaralarını yeni yeni sarmaktadır; bunun için huzur ve güvenlik istenmektedir.

Doğu Anadolu, demokratik ortama ve medeni haklarına kavuşmadan Türkiye'de tepeden inmeciler her zaman mace-ra umutları besleyebilirler. Doğu Anadolu'lu aydınların demokrasının şekil şartlarını gerçekleştirmeye, yanı medeni haklar mücadeleini benimsemiye, susturmak isteyen yetkili kurumlar ve basın, sözleri ne olursa olsun, aslında tepeden inmecilerin yanında ve hizmetinde oldukları taretmelidirler.

Doğu Anadolu halkı ve demokrasiyi sevenler feudalite sözcüne karşı bugündelerde uyanık olmalıdır. Bu söz, tepeden inmecilerin parolası yerindedir. Doğu feudalite yoktur. Doğu Anadolu halkı katıksız aşret düzeni ile yerlesik ortama geçmiş ve çağın kapitalist çarkına kapılmıştır. Mekanik bir şekilde, Doğu Anadolu'dan bir kaç ağa ve seyhin alması Doğu Anadolu'nun sosyal yapısını düzeltmez, daha öncekiler gibi bir daha paralar. Tepeden inmecilerin isteği de zaten budur. Halkın işin içine karıştırıldan halkın sosyal bir aşama yapmasına yanaşmadan, dışardan mekanik müdahaleler tertiplemek, devrimci üniforması giymis fasizmin kışkırtıcıdır. Devrimci halk yapar. Amaç Doğu Anadolu halkının çağımıza ait bilincine kavuşması, kendi aşamasını kizzat kendisiinin yapmasıdır. Bu kutsal aydınlanma için hedef demokrasiyi ait şartların Doğu'da gerçekleştirilmesi, medeni hakların mücadelesidır. Demokrasiye gerekten bağlı kurumları ve basınımizi konu ile ilgilenmeye çağrımızı oldum.

Ferit Öngören

b) Ayrıca Kemal Burkay gibi, halkın tamlığı ve sevgisi bir sahsin, halkın teskin etmek için gayret sarfederken, bir terbiye karakola götürülmüş halkın gözleri önünde hırpalanarak, nezarete atılmış olması da, halktaki galeyani büsbütün artırmıştır. Bu da, Vali ve Emniyet Müdürü'nün olay çıkarmak ve olayları bülümtek kastıyla hareket ettiklerini göstermektedir.

c) Bütün bunlar halkın galeyan ve feveranının artmasına sebep olmuştur. Ve nihayet bu galeyan ve feveranın istenen seviyeye ulaşığı görüldünde, olaya bir isyan süsü vermek üzere halkın üzerine ateş açılmıştır.

Kıracası olayın başından itibaren idare amirleri tarafından halkın tahrik edilmiş, sert tepkiler göstermeye itenmiştir. Vali ve Emniyet Müdürü olayların gelişmesi için de kanunsuz hareketler işledikçe, sorumluluklarını örtmek için, olaya bir isyan süsü vermeye kalkmışlardır. Bu nedenle de telefon telerini kesmek ve eivar illerden, S.O.S. işaretini vererek yardım istemek gibi tertiplere başvurmuştur.

Olayın nedenleri: Olayın asıl nedeni politiktir. Kemal Burkay Türkiye İşçi Partisi adayı adaydır. Çevresinde sevilen ve sayılan, seçimi kazanacak duruma olan bir arkadaşımızdır. Bu keyfiyet de Adalet Partisi teşkilatına ve partizan idareciler tarafından çok iyi bilinmektedir. Bunda dolaylı, seçimin yaklaşığı su günlerde Kemal Burkay'ın sahında Tunceli'de Türkiye İşçi Partisinin prestijine bir darbe indirmek istenmiştir.

Nitekim, iki ay önce Erzincan'da TIP teşkilatını kurmayla giden Kemal Burkay'ın feci şekilde dövülmüş, bu amaçla terbiye edilmiş bir olaydı.

Tunceli'deki Türkiye İşçi Partisi teşkilatı yöneticileri de dinamik, faal ve çevrede sevilen, sayılan kişilerdir. Her türlü kazunsuzluğun hükümlü sürdürdüğü Tunceli'de daima haksızlıklar karşı çıkmış, vatandaşları haksızlık aramış ve bu yüzden de zaman zaman idarecileri güç durumda bırakmışlardır. Nite-

Vali ve Emniyet mensuplarının bir eseridir.

Tarafsız Bakanlık, ancak Bakanlık teşkilatının tarafsız hale getirilmesiyle mümkün olur. Halen teşkilat tarafsız olmadığına göre, menfi gelgizler anıca zatılısının İçisleri Bakanlığı teşkilatı sıkı bir denetleme altında tutmanız ve her olaya bizzat elkoymazla bertaraf edilebilir. Tunceli olaylarının korkunç yüzü ortaya çıktıığı halde, Vali ve Emniyet mensuplarının hajen görevlerinde kalımları, asla müsamaha ile karşılaşamaz.

Bugün Tunceli'de korkunç bir terör havası esmektedir. Cinayet işlediği İleri sürülen Emniyet Müdürü ve emniyet memurları, kendi haklarında tahlükati yürütmemektedirler. Aleyhlerindeki delilleri yokdip, şahitleri yalnız beyana mecbur edecekleri muhakkaktır. Bir kimsenin, aleyhinde tahlükati yürütmeye bizzat memur edilmesi, dünyahanın hangi ilkesinde görülmüştür?

Vali ve emniyet teşkilatı, Savcı ve Hakimlere bile baskın yapmak durumundadırlar. Nitelik C. Savcısı olay geçesi Avukat Kemal Burkay'ı nezarethaneden çıkarılmak istemiş, fakat başaramamıştır. Aynı gece dayak olaylarından haberدار olduğu halde, müdahale etmesine imkan verilmemiştir.

Sanıklarla görüşmek için giden avukatların nezarete alınması, Savcının amiri olduğu emniyet teşkilatına müdahale etmediği, halkın kafilelerine karakola götürülfür, en feci şekilde işkenceye tabi tutulduğu Tunceli'de asayısten, can ve mal emniyetinden bahsetmek mümkün değildir. Cinayet işlediği İleri sürülen Emniyet Müdürü, emniyet memurları ve işbirlikçileri bir Valının yönetimindeki Tunceli'de kaman hakimiyetinden söz edilemez.

Sonuç

Sebep ve saik ne olursa olsun, ortada açıkça kanuna aykırı bir karar ve bir dizi ağır suç vardır.

Oyun, kanuna aykırı olarak yasaklanmıştır. İşlem kanuna aykırı şekilde, sadece sözlü olarak bildirilmiştir. Bir vatandaş da öldürülmiş ve birçokları yaralanmıştır. Memleketimizde tiyatro sanatını geliştirmek ve halka maletmek için çağışan genç ve fedakar bir tiyatro topluluğu mensupları da, halkla beraber en korkunç işkenceleri tabi tutulmuşlardır.

Bütün bu kanunsuz hareketlerin ve ağır suçların faileri, Tunceli Valisi, Emniyet Müdürü ve emniyet mensuplarıdır. Kanunsuz hareketlerine ve işledikleri suçlara hala de devam imkanına sahiptirler ve devam etmektedirler de. Meselenin daha da korkunuşu yam, bütün bu suçların soruşturmasında da görevlidirler.

Gerek Tunceli halkın ve gerekse soruşturmanın güvenliğini sağlamak bakımından Vali, Emniyet Müdürü ve bütün emniyet memurlarının acilen görevlerinden alınmaları, ilk tedbir olarak zorunludur.

Korkunç Terör

Olayın mahiyeti: Olay mevzu değildir. Herseyden önce Türkiye'nin bütün vatandaşlarının güvenliğini ilgilendiren bir sorundur. Asayı korumak, güvenliği sağlamak görevli devletin zabita gücü, vatandaşlara karşı bir takım tertiplere girişir ve bu tertipler bir bakıma başarı kazanırsa, Türkiye'de hiç kimse kendini güvenliğinde hissetmesi ve devlet güvenine güvenen bakıma mümkün olmaz. Su anda bütün vatandaşlar tehdit altındadırlar. Şayet olayın içerisinde hassasiyetle durulmaz ve failler en kısa zamanda cezalandırılmazlarsa, bundan cesaret alan aynı zihniyetteki diğer birtakım idarecilerin, aynı tertipleri Türkiye'nin başka yerlerinde uygulamaya kalkınmaları her an mümkündür.

Tunceli olayları, vatandaşlara eşit muamele yapılmadığının, Doğu'lu ve alevi vatandaşların farklı muameleye tabi tutulduklarınp ve en tabii haklarını kullanmalarına engel olunduğunu feci bir örneğidir. Bu ömek, AP iddianının partizanca bir tutumla tayin ettiği

Bütün dünya proletterinin ayaga kaldırın gerçek bir olayın romanı:

SACCO İLE VANZETTI'NIN ÇİLESİ

Yazar: HOWARD FAST

Yürekleri insanlık için çarpan tertemiz iki isçinin manşetleri yüzünden yıllarca çektileri korkunç acılar... İnsanlık tarihinin umutluşamayan en büyük adlı cinayeti... Yedi yıl boyunca bütün dünyayı mesgul eden bir davannın heyecanı ve ibret dolu hikayesi...

Belli başlı kitapçılarda arayınız. Yeni Çıktı: 10 Lira.

PAVEL YAYINEVİ - P. K. 888 İSTANBUL

Ant Der: 656

ant yayınları sunar

DEVİM STRATEJİSİ
ACISINDAN

Osmanlı toplum yapısı

Muzaffer Sencer

Türkiye'de son zamanlarda doğru devrim stratejisinin tesbiti bakımından Osmanlı ve Türkiye toplum yapısının bilimsel şekilde ortalaya konulması zorunluluğu soldakı son tartışmalarda bir kez daha anlaşılmıştır. ANT YAYINLARI, bu amaçla, İdris Küçükömer'in «DÜZENİN YABANCILAŞMASI» ve Yıldız Sertel'in «TÜRKİYE'DE İLERİCİ AKİMLER» isimli kitaplarından sonra genel bilinçlendirmemiz Muzaffer Sencer'in «Devrim Stratejisi Acisinden OSMANLI TOPLUM YAPISI» adlı eserini okurlarına sunmaktadır. Sencer, bu eserinde, Osmanlı toplum yapısı üzerine çeşitli görüşleri tek tek eleştirmekte ve bu toplum yapısının hangi kategoriye girdigini marksist bir metodla tespit etmektedir. Sencer'in bu kitabı, son zamanlardaki devrim stratejilerine da açıklık kazandırmakta, doğru devrimci stratejinin behindenmesi imkânını hazırlamaktadır. Lüks krome bezaklı ofset kapak içinde 340 sayfa 10 Lira'dır.

Ant'in Öteki Kitapları

- ZAPATA, Robert P. Millon, 5 Lira
 - MAVİ GÖZLÜ DEV (Nazım Hikmet ve sanatı). Zekeriya Sertel, 10 Lira
 - DINLE YANKEE, Wright Mills, 10 Lira
 - TÜRKİYE'DE İLERİCİ AKİMLAR Yıldız Sertel, 15 Lira
 - ÇİZGİLİ DUNYA Ferruh Doğan, 5 Lira
 - INCE MEMED I (9. Baskı) Yaşa Kemal 15 Lira
 - INCE MEMED II (2. Baskı) 15 Lira
 - MILLİ KURTULUS CEPHESİ Douglas Bravo, 5 Lira
 - DÜZENİN YABANCILAŞMASI İdris Küçükömer, 1,5 Lira
 - ANARŞİZM Duclos - Cohn Bendit, 7,5 Lira
 - ROMAN GİBİ Sabiha Sertel, 15 Lira
 - SIYAH İKTİDAR Stokely Carmichael 7,5 Lira
 - YAŞANTIM Yevtuçenko, 6 Lira
 - NAZİM HİKMETİN POLEMİKLERİ Kemal Süker, 7,5 Lira
 - SABAHTİN ALİ DOSYASI Kemal Süker, 7,5 Lira
 - GERİLİLÀ NEDİR Alberto Bayo, 5 Lira
 - SAVAŞ ANILARI (2. Baskı) Che Guevara, 10 Lira
 - ÜÇ ANADOLU EFSANESİ Yaşa Kemal, 10 Lira
 - ORTADIREK Yaşa Kemal, 15 Lira
 - YER DEMİR GÖK BAKIR (Tükendil) Yaşa Kemal, 15 Lira
 - OLMEZ OTU (Tükendil) Yaşa Kemal, 15 Lira
 - MARKSİZMİN TEMEL KİTABI (Toplatıldı) Emile Burns, 5 Lira
 - GERİLİLÀ GÜNLÜĞÜ (Toplatıldı) Che Guevara 10 Lira
- Genel Dağıtım: ANT YAYINLARI P. K. 701 — İstanbul
İstanbul Dağıtım: GE-DA
Ankara Dağıtım: Aydin Kitabevi
Ege Dağıtım: DATTC

BASIN DIYOR

Koç Mucizesi ve Sosyalistler

Adına Koç'a Hulus Çakanlar!

KAPITALİSLER kapitalisti, kompradorlar kompradoru Koç'un Otomobil Grubu tarafından İzmir'de üç ayaklı bir dergi yayınlanmaktadır: **BİZDEN HABERLER...**

Uzerinde 5 lira fiyat bulunan dergi kuce kağıdına ofset olarak basılmıştır.

BİZDEN HABERLERde, Koç grubunun yeni teşebbüsleri hakkında bilgi verildiği gibi, Türkiye'nin ekonomik ve sosyal olayları da komprador kapitalizmi açısından değerlendirilmekte, bu arada yerli ve yabancı basında yayınlanan Koç'la ilgili yazılar da ıktibas edilmektedir.

Bu derginin elimize geçen Mayıs sayısında hıngç bir yazı yer almaktadır. «*Dış Basında Koç*» sütununda yer alan bu yazı, «Outlook» Dergisi'nin 12 Şubat 1969 tarihli nüshasından ıktibas edilmiştir. Türkiye sosyalistlerinden de söz edildiği için yazıyı aynen sütunlarımıza alıyoruz:

«Şimdi, Vehbi Koç mucizesini incelemem tam zamanıdır. Mali mucizeden bahsetmemiyor. Bu başka bir konudur. O hınsa sadece sunu belirtmekle yetinmekli ki, Koç, Türkiye'nin en başarılı İşadamı ve Türkiye'nin hemen her önemli sanayi dalında ilgileri vardır. Sahsinin ve şirketlerinin mali durumu o kadar çok cephelidir ki, verilecek bir rakam tahminden öteye geçmeyecektir. Su kadarı söylemeli ki, Koç sahiben 100 milyon dolardan fazla değeri olan bir çok şirketi elinde tutmaktadır. Birkac yıl içinde İtalyan Fiat otomobilleri yapacak olan yeni fabrika ile ilgilidir. İlk Türk otomobili olan ANADOL'yu yapan OTOSAN onun elindedir. Türkiye'de Ford'u otomobil ve yedek parça sa-

**Üzme kendini,
olacağına varır !**

Psikiyatride, cemiyete ve çevresine intibak edemeyen, yahut intibak güçlüğü çekenlere ruh hastası, akıl hastası denilir. Benim intibaksızlığım bu cinsten değil. Mesela meyve yemem; yemem ama, yiyeşleri kimnamam. Yüzmeyi bilmem; ama birenlere bir sözüm yok. Herkesin gözü onlunde tek bir mayo ile denize giremem; ama girenler bir sey dedigim yok... Hâşhî, dünyaya çok gec geldim, coocook!... Ve bütün bunlar, bu geceki menin eseri... Yoksa, fizik görünüşünde başkalıma bana saldırma cesaretini verecek bir a-normallik de yok!...

Hadi hayırlı, bakalım sonumuz nice olur...

İSMAIL OGÜZ
(B. Sabah - 31.8.1969)

ts ve servis hakkı onundur. G. E. Ampul Fabrikası'nın hakimiyeti ondadır. Türkiye'nin en büyük çanuş makinası, buzdolabı, elektrik süpürge, triportör ve diğer eşyaları yapan fabrikası ARÇELİK onun hakimiyeti altındadır. İstanbul'daki Diyanet İşleri'nin sahibidir ve çeşitli turistik teşebbüslerde hissesi vardır. Yeni konserve fabrikası TAT onun elindedir. Misaller arturulabilir.

çisin bu yani da insana tesir edici bir husustur. Fakat asıl mucize, bu kadar büyük bir kapitalist ve yabancı firmalara bir çok ortaklıklar olan bir kimse olduğu halde, Vehbi Koç'un nasıl olup da kuvvetli sol basının hedefi imkân kurtulduğudur.

Sol'un sıvri dilli yazarlarıca, Türkiye'de yabancı iş Aleminin menfaatlerini temsil eden «igbirlikçi komprador» isadamlarından daha güzel bir hedef bulunamaz. Aslında sartıyla hiç teması olmayan bazı İşadamları bile kapitalist sömürücüler olarak vastiflantırmaktadırlar.

Vehbi Koç, bu gazaptan nasıl kurtulmaktadır?

— Vehbi Koç vergi öder. Türkiye'de işadamları solcuların gözünde vergi kaçakçılarıdır. Koç sadece vergi veren değil, Türkiye'de en fazla vergi veren sahristan. Solcular arasında bile genel reaksiyon sudur: Belki Koç çok para kazanıyor ama, vergisini de veriyor...

— Vehbi Koç'un mütevazı bir友善ı vardır. Debedeb'i友善ı, solcular kadar müslü-

manları da tedirgin eden bir şemdir. Eğlencesi, ailesi ile işi arasında sınırlanmıştır. Gece klubleri ve seyahatler onun eğlencesi değildir. Onun eğlencesi, belki bir bardak çay, ve kahvaltıda bir fırınlanmış elmadan ibarettir. Bir de işe gidipl geldiği mütevazı bir station - wagon otomobil.

— Vehbi Koç devamlı yatırımlar yapar. Bu basit hayat konusunun öbür yanı, «Peki kazandığı paralarla ne yapar?» sorusudur. Cevap, onun kazandığı kârları, kâr yeniden iş sahalarına yatarasıdır. Gene bir Türk sosyalistinin bir cümlesi aydınlatıcı olabilir. «Bütün kapitalistler Koç gibi olsaydı, ben de kapitalist olurdum. Biz iktidara gelirsek, Koç'u hapsetmeyeceğiz. Onu iktisadi devlet teşekkürlerinin başına getireceğiz.»

— Vehbi Koç, havır işlerine para verir. Bu da müslümlüğün havır geleneklerine ve solcuların eserî paylaştırmak eğilimine nymaktadır. Koç, Türkiye'de en fazla bağış yapan insanıdır. Büyüyük bir vakıf kurmuştur. Talepler için birçok yurttaş yapmıştır, Vehbi Koç yurdunda oturan talebe, Koç'tan nefret edebilir mi? Geçenlerde başka isadarıları Be müstereken giriştiği Eğitim Vakfı teşebbüsü, gazetelerin birinci sahifelerinde yer almıştır.

— Vehbi Koç, memurlarını memnun eder. Koç teşebbüslerindeki işçiler, Türkiye'deki başka yerlerde çalışan işçilerin gürmedikleri imkanlardan faydalananlardır.

«Bunlar, gerçek Vehbi Koç mucizesi unsurlarıdır.»

Bu yazıya hangi sıvri kafah yazmışsa yazmış, öne mlî değil... Yabancı sermaye çevrelerinin, Türkiye'deki igrîlîklerine, güvenilir adamlarına bu türden ucuza övgüler dâzımları normaldir.

Ama su Koç Holding'in sıvri gazetecileri, hangi aklı hizmet, bu mizah şaheseri yazılı: sayfalarına ıktibas edip büyük re-

Uzmeyin bu tanınımı !

Suçsuz mektuplar alıyorum. Daydı bir cesaretle söyleyim: Kendimi tanımam, anlaşmam bir yazar sanırdım. Hem de işe romanlığımu, plâyes yazarılığımu karıştırımadım. Tekrar ediyorum: Yalnız tanımam değil, anlaşmam...

Durum, benim için böyle iken, babamın malı olmayan su köşeyi okuyanlara arasında, az da olsa, bana milliyetçilik, bana bürriyetçilik ve bilhassa din, iman öğütlere vermeye kalkışanların etkimesi, ne yalan söyleyeyim, ağırma gitiyor, beni şaşırıyor.

TARIK BUGRA
(Tercüman - 3.9.1969)

haftanın karikatürü

EKONOMİK TABLO

“Sister, günün ne versi? Yüzük, iğne, gözlük... Takım!” Holding'in peptidesi var, oynamaya yemin eden satıcı. Dolap satıcı Yıldız Sarı'nın Pekin'de Aşın Aşılık... Nur sepi bolün Yunda binan Genel Döküm... En başta Demir Döküm Ortaç Peşmen... Maden işleri Demir Eksport dumadan iştäkçe kâzır. Türk Traktör Fabrikası yine Türk tâmine... Tanrıhane ve gülâzler de celâr onanıma... Türk Kapas, Teknik İstikşaf, Türk Samuru, Dış-Yol... Dardan gelmez artık mal, istel eder bol bol... Eşgeni incitir Eşgen, celâr Ankarâda Ümmâk... Görevlendirler her yere yesilnek, her yere kırmızık... Torosların öreninde Tomruk satır makas, alet, Kâzır emredir, Simsek, Cede, Porsuk, Tocer... Türk otu sarayının ilk yıldızı... Anadolu Orosan, Hapis de teyâl : Ansan, Bîlman, Bilecik... Simsek, Al-ic, Birkur, Burmough, Mehmet Tuncer, Ali-Yak, İsmail Celâl, İsmailiye, İsmailiye, İsmailiye... Lâz gaz alımında davız de getirebilir... TABLOCU

HOLDING'NAME

(Koç Holding Otomobil Grubu Dergisi 'Bizden Haberler'den)

len yargıdır. Kimmis bu Koç'luga, kapitalistlîğe özenen sosyalist? Koç hakkındaki mübâlahâ kanaatlerin doğru olduğu bir an için kabul edilebile, kapitalizm ve sosyalizmin bir zafer meselesi değil, bir sınıf meselesi olduğunu farketmedes akham kesen bu akhevvelin sosyalistlîğe ilgisini olabilir mi? Hele hele, «Biz iktidara gelirsek, Koç'u hapsetmeyeceğiz. Onu iktisadi devlet teşkilatının başına getireceğiz» fetvasına ne uyurulur? Sosyalizm, en azından işçi sınıfının iktidara gelmesi demektir. İşçi sınıfı iktidara gelince de, kimin ne olacağına bugünden salonlarda sosyalistlik taslayanlar değil, işçi sınıfı karar verir. Koç hakkındaki karar da o zaman veriliyor...

Ya Vehbi Koç'un mütevazı yaşıy়ı? Koç'un ne denli mütevazı bir yaşıntısı olduğunu öğrenmek isteyenler, ANT'in 30 Ocak 1968 tarihli sayısına bir göz atmalıdır. Eğer o datanın etmezse, günlük gazetelerin ve haftalık dergillerin dekôdu sayfalarından Koç'un yaşıntısının tezâzi derecesini testî etmelidirler.

Outlook'tan ıktibas edilen yazının en hıngç yanı, herhalde Türkiye sosyalistleri adına verilen

Üstad yine gazaba geldi !

Hayret!
Libya'da ihtilâl olmuş...

Arapların su sıvri aklı getineleri ne zatân aklârına toplayacaklar? Ayıp etmîlerdir. Ve eğer bu Libya kundakları büyük bir marifet yaptıklarını sanmataysalar, bu sütûndan benim kendilerine nefretle bakmakta olduğunu bilmelidirler.

Majeste kralının mührûm pederleri rahmetli Şeyh Ahmed Es-Serif Al Sunnîyi İstiklal Savasımızda Ankara'da ve Konya'da iyice tanımışım. Hediye etmiş olduğu doksan dokuzluk ekucas tesbihî ile bir «En'am-i Serif» en tâthî hatıralarımındandır.

Beslediğim hangi karga gözünü oymaya kalkmışım, sâna kim bu ihaneti eyledi Yaa Şeyh İdris?

Hay Allah onun belasını vere!

NIZAMETTİN NAZİF
(Yeni İstanbul - 3.9.1969)

Sol'un su sıvri dilli yazarlarının Koç'a çatamamalarına gelince... Koç grubunun çârgâf şâñlarıyla ayakta duran gazetelerde sosyalistlik tasayan fikracıların Koç'a dil uzatmalarını beklemek de herhalde safârlı olur. Onlar için gindilik Koç'a dil uzatmaktansa, işçî sınıfına dil uzatmak çok daha ekeskin sosyalistlikstir!..

Komprador methîyecileri, sosyalistlerin Koç hakkında ne düşündüğünü, bir de sosyalist örgüt içinde savasaş emekçileri sormalıdırlar... Zira gerçek sosyalistler onlardır, icazetli yazarlar değil!